

РЕШЕНИЕ

№ 1163

гр. София, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 26.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8488** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл.9б и чл.4, ал.1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на „БЪЛГАРИЯ ЕР МЕИНТЕНАНС“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], район „С.“, Аерогара София, [улица], срещу Ревизионен акт (РА) рег. № СФД22-РД77-65/10.06.2022 г., издаден от Е. К. К. на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ (РСВ) към дирекция „Общински приходи“ (ОП) - възложил ревизията и В. М. П. на длъжност „главен инспектор“ в отдел РСВ към дирекция ОП - ръководител на ревизията, органи по приходите - служители на Столична общинска администрация, потвърден с Решение № СОА22-РД28-28 от 19.08.2022 г. на кмета на Столична община (СО) относно установени задължения и лихви за просрочие върху тях общо в размер на 1 063 451.44 лв., в т.ч. за данък недвижими имоти (ДНИ) - 292 162,16 лева; лихви ДНИ — 22 926,13 лева; за такса битови отпадъци (ТБО) – 725 657.17 лева и лихви ТБО в размер на 22 705,98 лева, за ревизирания период от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради неправилно приложение на процесуалния и материален закон, довело до неправомерно определени задължения за ДНИ и ТБО. Излага подробни съображения, че по отношение на собствените му нежилищни недвижими имоти, находящи се в м.”Летищен комплекс - София”, кв.2, район С., [населено

място], е приложима разпоредбата на чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ, тъй като имотите се ползват непосредствено за експлоатационните нужди на обществения транспорт. Твърди, че отдаването под наем на процесните имоти на „Луфтханза Техник София“ ООД и на „Ди Ейч Ел Експрес България“ ЕООД не променя тяхното предназначение, а именно за експлоатационните нужди на обществения въздушен транспорт, защото без техническо обслужване на самолети, карго обслужване, администрация, паркинг, съхранение на резервни части и приспособления за ремонт общественият въздушен транспорт не може да функционира. В подкрепа на доводите си относно предназначението на всеки от ревизираните недвижими имоти сочи, че то е регламентирано в Решение № 429 от 23.06.2016 г. на СОС.

Относно установените задължения за ТБО излага доводи, че за целия ревизиран период не е приложена разпоредбата на чл. 67, ал. 1 ЗМДТ, а именно таксата да се определи съобразно реалното количество генерирани отпадъци, а не по отчетна стойност. Вместо това, е определена ТБО за имоти, които не могат да генерират отпадъци. Излага твърдения за липса на доказателства за извършени услуги по чл.62 и чл.66, ал.1 от ЗМДТ от Столична община, както и за непредоставянето на конкретни съдове за битови отпадъци.

Относно нежилищен имот - второстепенни улици с идентификатори 68134.709.496, 68134.709.497, 68134.709.498 и 68134.709.499, придобити по силата на Договор за доброволна делба с държавата от 29.06.2018 г., открита партида - 7221F113293, навежда твърдения за приложение на чл.10, ал.2 от ЗМДТ.

Относно имот УПИ LV-18, с обща площ 65 665 кв.м.,находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, [улица], местност „Летищен комплекс-София”, кв. 2, с идентификатор - 68134.709.506 и открита партида -7221F96150 счита, че приходните органи неправилно са увеличили отчетната стойност на земята с отчетната стойност на съоръжението „улична канализация” в размер на 484 136,73 лв., както и „паркинг” в размер на 256 254,35 лв., тъй като тези две съоръжения нямат характер на недвижими имоти съгласно чл.10, ал.1 от ЗМДТ и не генерират битов отпадък.

Относно поземлен имот УПИ LVIII - 18, находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, [улица], местност „Летищен комплекс- София”, кв. 2, с площ 12 837 кв. м. и отчетна стойност 2 943 619, 50 лв., с идентификатор - 68134.709.495. и открита партида - 7221F96194, счита, че приходните органи неправилно са увеличили отчетната стойност на земята с отчетната стойност на съоръжението „маневрираща зона за тежък трафик” в размер на 1 438 889,40 лв., тъй като то няма характер на недвижим имот съгласно чл.10, ал.1 от ЗМДТ и не генерира битов отпадък.

Счита, че незаконосъобразно с РА са начислени лихви, тъй като едва с РА е изчислен и определен размера на ДНИ за ревизираните недвижими имоти, а до издаването на РА и връчването му не е налице изискуемо задължение за главницата на данъка, тъй като и общинските органи, и дружеството са приемали, че недвижимите имоти са били освободени от данък с оглед подадена декларация по чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ.

След излагане на конкретни съображения относно всеки от процесните 19 броя недвижими имоти, жалбоподателят сочи, че имотите описани - в т.1, стр. 5 - 9 от РА; т.2, стр 9 - 14 от РА; т.5, стр 26 - 30 от РА; т.6 стр. 30 -33 от РА; т. 9 стр. 41 -75 от РА ; т.17 стр. 100-106 от РА, представляват един недвижим имот, състоящ се от земя УПИ LV-18 и сгради, построени в него, който като цяло е предоставен под наем на „Луфтханза Т. София” и се ползват непосредствено за експлоатационните нужди на обществения транспорт.

Имотите в т.3 стр. 14 - 22 от РА и т.19 стр 110 - 113 от РА представляват един недвижим имот, състоящ се от земя УПИ LVIII-18 и сгради построени в посоченото УПИ, отдадени под наем на „ДИ ЕЙЧ ЕЛ ЕКСПРЕС България” и се ползват непосредствено за експлоатационните нужди на обществения транспорт.

Претендира се отмяна на РА и присъждане на разноски.

Ответникът кмет на Столична община оспорва жалбата, чрез юрк. Д.. Оспорва твърденията на жалбоподателя по приложението на чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ, като твърди, че за да попадат ревизираните обекти в хипотезата на чл. 24, ал. 1, т. 13 от същия закон, тяхното използване трябва да е за непосредствена експлоатация на обществения транспорт, докато в конкретния случай тези имоти се използвали за обслужване, техническата поддръжка и ремонт на самолети, т.е. за извършване на косвени дейности във връзка с функционирането на обществения транспорт, тъй като поддръжката и ремонта са дейности, които се осъществяват инцидентно или през определен интервал от време. С доводи от решение № 13431 от 10.12.2015 г. на ВАС по адм. д. № 3597/2015 г. счита, че на освобождаване по чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ подлежат тези имоти, без които съответният вид транспорт не би могъл да функционира нормално. В подкрепа цитира Писма на НАП № 08-Г-4 от 29.03.2010 г., № 3-2276 от 2.08.2011 г. и № 06-00-1 от 30.01.2013 г., според които гаражи и работилници за ремонт, складове, автомивки, навеси, депа и пр. имоти, които се използват за поддържането и ремонта на превозните средства, осъществяващи обществен транспорт, не се освобождават от данък.

Относно ТБО твърди, че таксата е определена на основание чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, поради което е събирана такса за декларираните от задълженото лице съдове съгласно ал. 2, както и такса за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване съгласно ал.3, а за имотите, за които са подадени молби за пряко договаряне, ТБО била определена на основание чл. 19, ал. 4 във връзка с чл. 24, ал.6 от НОАМТЦУПСО, респ. е събирана само такса за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Сочи, че размерът на публични задължения за ТБО за гореописаните нежилищни недвижими имоти-земя и сгради е определен съгласно приетото Решение №16 на Столичен общински съвет по протокол № 4 от 19.12.2019 г., докато основата е определена съгласно чл. 22, т. 1 и т. 2 от НОАМТЦУПСО. Твърди, че те попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци съгласно Заповед № СОА20-РД-09-2734/30.10.2020 г. на кмета на СО на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ, за определяне на границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци за район С.. Излага подробни съображения относно реалното предоставяне на услугите по чл.62 и чл.66, ал.1 от ЗМДТ.

С аргумент от Директива 2008/98/ЕО твърди, че принципът „замърсителят плаща” е приложим само по отношение на първите два компонента от ТБО, а именно: за сметосъбиране и сметоизвозване и за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения, докато поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване е свързано с гарантирането на устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на гражданите, не е елемент от управлението на отпадъците и не попада в дефиницията по чл.3, т.9 от директивата.

Твърди, че жалбоподателят незаконосъобразно и в разрез с нормативната уредба, желае да му се определи количеството генериран от него битов отпадък по определен

от него ред, който не се основава на относимите Европейски директиви и на разпоредбите в ЗМДТ и НОАМТЦУПСО, регламентиращи реда за определяне на ТБО.

Претендира за отхвърляне на оспорването, потвърждаване на РА и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) рег. № СФД22-РД01-5 от 07.03.2022 г., издадена от Е. К. К. - на длъжност началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“ към дирекция „Общински приходи“, е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя от органи по приходите В. М. П. (ръководител на ревизията) и В. Т. В., и двамата на длъжност „главен инспектор“ в отдел РСВ към дирекция ОП при СО, за определяне на данъчните му задължения по ЗМДТ за данъчен период от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР на 10.03.2022 г. съобразно чл.114, ал.1 ДОПК, т.е. в срок до 10.06.2022 г. ЗВР е издадена във формата по чл.113, ал.1 ДОПК и връчена на представител на задълженото лице на 10.03.2022 г.

Компетентността на възложителя на ревизията Е. К. К. произтича от Разпореждане с рег. № СФД20-ВК66-16 от 16.01.2020 г., издадено от директора на дирекция „Общински приходи“ при СО, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП на основание чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ, с което на основание чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК К. е определен за орган по приходите, компетентен да възлага ревизии и проверки за установяване на задължения на ДНИ и ТБО.

За установяване на материалната компетентност на органите издали ЗВР, РД и РА е приложена Заповед с рег. № СОА20-РД09-1362 от 14.02.2020 г., издадена от кмета на Столична община на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА във връзка с чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 ДОПК, с която са определени служители от състава на Столична общинска администрация, заемащи определени длъжности в дирекция ОП при СО, които да извършват производствата по установяването, обезпечаването, събирането и контрол по вземанията от местни данъци, местните такса за битови отпадъци и такса за технически услуги, имащи правата и задълженията на административни органи по местни приходи, сред които и началник на отдел „Ревизии и събиране на вземания“. Предвид изложеното съдът приема, че ревизията е възложена от компетентен орган по приходите.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ рег. № СФД22-ГД26-1504 от 13.05.2022 г. връчен електронно на 25.02.2022 г. В срока и по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК ревизираното лице е подало възражение срещу констатациите на доклада, прието за неоснователно с РА.

Ревизията приключва с РА рег. № СФД22-РД77-65 от 10.06.2022 г., издаден Е. К. К. - органа възложил ревизията и В. М. П. - ръководител на ревизията. Ревизионният акт съдържа пространни мотиви относно начина на установяване на публичните задължения на дружеството, поради което е неоснователно твърдението на жалбоподателя за необсъждане на възражението му по чл.117, ал.5 от ДОПК. Препращането към мотивите на РД се основава на нормата на чл.120, ал.2 от ДОПК и не води до немотивираност на РА.

Предмет на ревизията са собствени на жалбоподателя нежилищни имоти, находящи се

на територията на Столична община, район „С.“, [улица], Аерогара София, местност „Летищен комплекс“, както следва:

1. Сграда - свободно стоящ склад /хранилище за индустриални химикали/ с идентификатор 68134.709.506.36, с разгъната застроена площ (РЗП) 253,98 кв. м., с предназначение за ремонт и линейно обслужване на самолети.
2. Административна града с идентификатор 68134.709.506.38, с РЗП 14 859,97 кв. м. с предназначение за ремонт и линейно обслужване на самолети - офиси и работилници;
3. 80,429 % идеални части от сгради с идентификатори 68134.709.495.2 и 68134.709.495.3, състоящи се от Логистична база и подземен паркинг DHL, с РЗП 7 619,57 кв. м., КПП DHL с РЗП 30 кв. м. и Административна сграда DHL с РЗП 2 551,21 кв. м.;
4. 80,4291 % идеални части от имоти, с идентификатори 68134.709.496 с обща площ 5 234 кв. м., 68134.709.497 с обща площ 2 437 кв. м., 68134.709.498 с обща площ 210 кв. м., 68134.709.498 с обща площ 163 кв. м., с начин на ползване за второстепенна улица;
5. Нов хангар 1 с идентификатор 68134.709.506, с РЗП 7 393 кв. м., с предназначение за техническо обслужване на самолети;
6. Енергиен блок и нови площадкови мрежи и съоръжения с идентификатор 68134.709.506.37 с РЗП 92,43 кв. м. с предназначение за техническо обслужване на самолети;
7. Поземлен имот с идентификатор 68134.709.60, с площ 15 732,00 кв. м., с предназначение за друг поземлен имот, за движение и транспорт;
8. Поземлен имот с идентификатор 68134.709.24, с площ 11 776,00 кв. м., с предназначение за друг поземлен имот, за движение и транспорт;
9. Сгради - Масивна сграда „Хемус Ер“ химическа лаборатория, съставляваща едноетажна постройка, със ЗП от 189 кв. м.; Гаражни клетки 2 бр., съставляващи едноетажни постройки стоманобетонна конструкция, ЗП 36 кв. м.; Метален навес „Хемус Ер“ съставляващ покрита метална конструкция, със ЗП 360 кв. м.; Едноетажна сграда, представляваща склад с метален навес, състояща се от две зали и две стаи със ЗП 840 кв. м.; Обемни клетки 2 броя, съставляващи едноетажни постройки, метална конструкция, със ЗП 30 кв. м.; Дървена барака П. 2, съставляваща едноетажна постройка, дървена конструкция, със ЗП 132 кв. м.; Масивна сграда „Хемус Ер“, съставляваща масивна едноетажна сграда, със ЗП от 189 кв. м.; Масивна сграда „Хемус Ер“, съставляваща масивна едноетажна сграда, със ЗП 108 кв. м.; Котелно АТБ, съставляващо масивна сграда, със ЗП 180 кв.м.; Склад до котелно АТБ, съставляващ масивна двуетажна сграда, със ЗП 742 кв. м.; Дървена барака П. 1 - учебен център, съставляваща едноетажна постройка, дървена конструкция, със ЗП 149 кв. м.; Дървена барака П. 3, съставляваща едноетажна постройка, дървена конструкция, със ЗП 132 кв. м.; Хидрофорна станция АТБ - помпена станция за промишлена вода, съставляваща масивна едноетажна сграда, със ЗП от 235 кв. м.; Едноетажна сграда, представляваща склад с метален навес, състояща се от две зали и две стаи със ЗП 840 кв. м.; Сграда - хангар № 1А, означена в счетоводната инвентарна книга за сгради на „България Ер“ АД под № 2186 (представляваща реконструирани и разширени чрез допълващо застрояване административна сграда АТБ и навес технологична площадка, описани в доказателствения нотариален акт), нанесена под № 444 в цифровия кадастрален план на [населено място], с графично измерена площ от 2 564 кв. м., а съгласно одобрени архитектурни инвестиционни проекти, със ЗП от 2 625 кв. м. и РЗП 2 685 кв. м.; Сграда - хангар № 2, означена в счетоводната инвентарна книга за сгради на

„България Ер“ АД под № 2184, нанесена под № 207 в цифровия кадастрален план на [населено място], с графично измерена площ от 5 241 кв. м., а съгласно одобрени архитектурни инвестиционни проекти, със ЗП 5 272 кв. м. и РЗП 8 184 кв. м.; СГРАДА - ХАНГАР № 3, означена в счетоводната инвентарна книга за сгради на „България Ер“ АД под № 2185 нанесена под № 375 в цифровия кадастрален план на [населено място], със ЗП 10 710 кв. м. и РЗП 12 600 кв. м.;

10. УПИ XLVII-18 с идентификатор 68134.709.485, с площ 480 кв. м., с предназначение за администрация, паркинги и обслужване;

11. УПИ XLIX-18 с идентификатор 68134.709.487, с площ 749 кв. м., с предназначение „за администрация и обслужване“;

12. УПИ LIX-59, с идентификатор 68134.709.59, с площ 4 002 кв. м., с предназначение „за карго, кетъринг, обслужване на самолети и инженерни системи, трафопост и паркинги“;

13. УПИ XLIII-18, с идентификатор 68134.709.481, с площ 4 538 кв. м., с предназначение „за кетъринг, обслужване на самолети и инженерни системи“;

14. УПИ XLV-18, с идентификатор 68134.709.483, с площ 3 488 кв. м., с предназначение „за карго, обслужване на самолетни паркинги“;

15. УПИ XLIV-18, с идентификатор 68134.709.482, с обща площ 2 555 кв. м., с предназначение „за карго, кетъринг, обслужване на самолети и инженерни системи, трафопост и паркинги“;

16. УПИ XLVI-18, с идентификатор 68134.709.484, с площ 4 405,00 кв. м., с предназначение „за карго, администрация, обслужване и паркинг“;

17. УПИ LV-18, с идентификатор 68134.709.506, с площ 65 665 кв. м., с предназначение „за карго, кетъринг, обслужване на самолети и инженерни системи, трафопост, паркинги“ и сграда - нов КПП с РЗП 200 кв. м.;

18. ПИ с идентификатор 68134.709.494, с площ 15 835 кв. м., с предназначение „за карго, кетъринг, обслужване на самолети и инженерни системи, трафопост, паркинги“;

19. ПИ с идентификатор 68134.709.495, с площ 12 837 кв. м., с предназначение „за карго, кетъринг, обслужване на самолети и инженерни системи, трафопост, паркинги“.

Приходните органи не са уважили искането на дружеството за освобождаване от заплащане на ДНИ на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 от ЗМДТ с оглед предназначението на процесните имоти, дефинирано със съответния одобрен регулационен и застроителен план, както и с териториалното им разположение в местността „Летищен комплекс“. Приели са за безспорно, че конкретното предназначение и фактическото използване на ревизираните имоти е за карго, кетъринг, техническо обслужване на самолети, паркинги, работилници, за поддръжка и ремонт, складове, административни сгради. Тълкувайки разпоредбата на чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ са приели, че посоченото в нея „непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт“ следва да се приема като „в процеса на функциониране на обществения транспорт“. Т.е. тяхното използване следва да е за *непосредствената експлоатация* на обществения транспорт, докато в конкретния случай тези имоти се използвали за обслужване, техническата поддръжка и ремонт на самолети, т.е. за извършване на *косвени дейности* във връзка с функционирането на обществения транспорт, тъй като

поддръжката и ремонтът като дейности се осъществяват инцидентно или през определен интервал от време.

Като имоти, използвани непосредствено за експлоатационните нужди на обществения транспорт са определени тези, *без които този вид транспорт не би могъл да функционира нормално*, т.е. обекти, които са част от територията на летището и без които то не би могло да обслужва пътници.

Формиран е извод, че имотите, в които се осъществява поддръжка, ремонт и складиране (халета, работилници, складови бази, предназначени за поддръжка, ремонт и складиране), както и сградите, използвани от администрациите при изпълнение на дейностите, свързани с поддържането, ремонта и складирането и които се използват за поддържане и ремонт на превозни средства, осъществяващи обществен транспорт, не попадат в обхвата на чл. 24, ал. 1, т. 13 от ЗМДТ, доколкото *без тези сгради общественият транспорт би могъл да функционира*.

По отношение на установените публични задължения за ТБО за гореописаните нежилищни недвижими имоти - земя и сгради, размерът на задълженията е определен съгласно приетото Решение №16 на Столичен общински съвет по Протокол № 4 от 19.12.2019 г., като основата е определена съгласно чл. 22, т. 1 и т. 2 от Наредбата за определяне и администриране на местни и такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО).

Прието е при ревизията, че имотите попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци съгласно Заповед, издадена от кмета на СО на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за определяне на границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване за съответните райони, в които се намират имотите - собственост на ревизираното лице.

С Протокол за присъединяване на документи № СФД22-ВК66-392/21.04.2022 г. са присъединени доказателства, представени от дирекция „Икономика и търговска дейност“, съдържащи събрана информация и документи за начина, по който е организирано и осъществено обслужването на гореописаните имоти - обект на ревизията за ревизирания период от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. За целта са събрани и анализирани сключени от Столична община с ДЗЗД „Грийн Партнърс-БСК“ договори за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване“, действащи за ревизираните години, както и двустранно подписани между страните ежедневни и месечни обобщени констативни протоколи, актовете за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове натурални работи относно почистването на обществените места и инфраструктурата, издадени фактури и други платежни документи, които са документирани и приобщени към доказателствата във връзка с извършената ревизия.

От ревизиращите органи са събрани и приложени документи, касаещи реалното предоставяне на услугата по обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, каквито са подписаните от страна на Столична [община] с „Чистота-Искър“ ЕООД и „Обединение Екосорт“ ДЗЗД, въз основа

на които са изготвени месечни актове за приемане и съхранение на неопасни отпадъци за обезвреждането им в депа или други съоръжения, чрез тяхното обработване, депониране, сепариране, съхраняване, транспортиране и т.н., след което са извозени за третиране в изградените на територията на общината депа или други съоръжения обслужващи нуждите на населението, издадените фактури и други платежни документи.

РА № СФД22-РД77-65/10.06.2022 г. е връчен на 14.06.2022 г. с разписка на упълномощеното лице М. М. Я. и оспорен по административен ред с жалба вх. № СФД22-ТД26-1674 от 22.06.2022 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 28.08.2022. В този срок е постановено Решение № СОА22-РД28-28 от 19.08.2022 г. на кмета на СО, с което РА е потвърден, в която част и съгласно чл.156, ал.1 ДОПК е предмет на съдебния контрол за законосъобразност. Решението е подписано за кмета на СО от заместник кмета А. А. въз основа на заповед за заместване (л.58).

Решаващият орган е възприел тезата на ревизорите за неприложимост на основанието за освобождаване по чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ. Приел е за неоснователна претенцията на дружеството- жалбоподател за недължимост на ТБО на основание чл. 71 от ЗМДТ за незастроените недвижими имоти с идентификатори 68134.709.60 и 68134.709.24 по КККР, както и, че имот с 68134.709.24 по КККР не подлежи на облагане и с ДНИ, поради определеното му предназначение е за движение и транспорт. За неоснователни са приети и доводите за приложимост на разпоредбата на чл. 10, ал. 2, от ЗМДТ по отношение на имоти предназначени за задънени улици, с идентификатори: 68134.709.496, 68134.709.497, 68134.709.498 и 68134.709.499, тъй като не са част от републиканската и общинската пътни мрежи.

Решение № СОА22-РД28-28 от 19.08.2022 г. на кмета на СО е съобщено на 05.09.2022 г. Жалбата вх.№ СОА22-ТД26-11851 от 09.09.2022 г., по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Посочването в РА на неотнормирани разпоредби на чл.44, ал.1-6 от ЗМДТ не може да самостоятелно основание да обоснове неговата незаконосъобразност. Методическите указания на НАП са цитирани на основание чл.4, ал.6 от ЗМДТ, поради което също не обосновават немотивираност на акта от правна страна. Непосочването на коректен титул за собственост (за придобиване) на конкретен недвижим имот не води до незаконосъобразно определяне на публичните задължения на дружеството.

Противно на твърденията на жалбоподателя, в хода на ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Не се установяват твърдените нарушения на чл.3, ал.2 и ал.3, чл.6, ал.3 и чл.37, ал.1 от ДОПК, които разпоредби установяват общите принципи на

обективност, добросъвестност и служебно събиране на доказателства, които в случая не са накърнени. Указаната на стр.112 от РД възможност за ревизираното дружество да се запознае със събраните доказателства, с оглед на техния обем, на място при ревизиращия екип не е накърнило неговото право на защита. По аргумент от разпоредбата на чл.110, ал.2 от ДОПК приходните органи разполагат с компетентност да установят чрез ревизия задължения за местни данъци и такси, а съгласно чл.160, ал.1 от ДОПК съдът е инстанция по същество на спора, компетентна да се произнесе относно конкретния размер на установените с РА задължения. Изложеното определя спора между страните като изцяло правен – относно дължимостта на ДНИ и ТБО.

I. Относно приложението на чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ, според който имотите, използвани *непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт*, се освобождават **от ДНИ**.

Буквалното тълкуване на нормата предполага акцент върху употребените думи: 1.непосредствено, 2.за експлоатационни нужди и 3.обществен транспорт. Според Български тълковен речник „непосредствен“ е „който пряко следва нещо или произтича от него, пряк, най-близък“. Също според речника „експлоатация“ е използване, употреба за задоволяване на *определени нужди* или за извършване на полезна работа.

Въз основа на общото значение на думите легалното изискване може да се определи като *пряко свързано с експлоатацията* (нужда за задоволяване) на обществения транспорт. Или имотите пряко се използват за задоволяване на нуждите на обществения транспорт.

Откриват се следните легални дефиниции за обществен превоз: съгласно пар.6, т.29 от ДР на ЗДвП "Обществен превоз" е превоз, извършван за чужда сметка или срещу заплащане или икономическа облага, който се извършва с моторно превозно средство.

По силата на пар.1, т.1 от ДР на Закона за автомобилните превози "Обществен превоз" е превоз, извършван за чужда сметка или срещу заплащане и икономическа облага, който се извършва с моторно превозно средство.

Съгласно пар.1, т.7 от ДР на Закона за пътищата "Обществено *ползване* на пътищата" е *обичайното използване* на пътищата за превоз на пътници и товари с общоприетите пътни превозни средства или за придвижване на пешеходци. Извън обичайното ползване на пътищата е уредено и "Специално ползване на пътищата" - използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за *осъществяване на други дейности в обхвата на пътя* и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя; временно ползване на части от пътното платно и земи в обхвата на пътя от други лица (пар.1, т.7 от ДР на Закона за пътищата).

Независимо, че не уреждат въздушния транспорт визираните легални

дефиниции са показателни за стриктното тълкуване на чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ, а именно: чрез употребата на наречието „непосредствено“ се акцентира на „обичайното“ използване на транспорта, т.е. неговото пряко предназначение – *превоз на пътници и товари*. Другите дейности в обхвата на пътя остават извън непосредствената употреба, т.е. като специално използване. Последните са свързани с крайпътни търговски дейности, площадки за пътна помощ, рекламна дейност и други подобни, без които общественият транспорт би могъл да функционира.

Спецификите на въздушния превоз са наложили създаването на специална материалноправна уредба. Гражданско въздухоплаване е всяко въздухоплаване, извършвано с гражданско въздухоплавателно средство и *предназначено за превоз на пътници, багажи, товари и поща по въздуха* (чл.3, ал.1, т.1 от ЗГВ). Дължим е извод, че непосредствените нужди на въздушния транспорт са свързани с *превоз на пътници, багажи, товари и поща по въздух*.

По силата на чл.16 от Закона за гражданското въздухоплаване (ЗГВ) физическите и юридическите лица, които *експлоатират въздухоплавателни средства, ръководят летища или обслужват въздушното движение във връзка с осъществяване на гражданското въздухоплаване*, предоставят на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията статистическа информация, свързана с дейността им, при условия и по ред, определени от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Разпоредбата насочва, че експлоатационните нужди на гражданското въздухоплаване са свързани не само с експлоатация на въздухоплавателни средства и на летища, но и с необходимостта от тяхното обслужване, т.е. от обслужване на гражданското въздухоплаване – обслужването на въздушното движение е посочено именно във връзка с *осъществяване на въздушното движение*.

За данъчни цели, конкретно по приложението на чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ, се поставя въпросът – може ли гражданското въздухоплаване да функционира без въздухоплавателни средства, без летища и без необходимостта от тяхното обслужване. Ако за първите две отговорът е вън от съмнение, съдът приема, че *обслужването на въздухоплавателни средства* също е сред дейностите, без които общественият, въздушен транспорт не може да функционира по смисъла на чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ.

Освен легалната дефиниция за „въздухоплавателно средство“ по пар.3, т.5 от ДР на ЗГВ, Законът за гражданското въздухоплаване предвижда, че за неговите цели могат да се използват само въздухоплавателни средства, които отговарят на изискванията на този закон (чл.17 от ЗГВ). За да се допусне въздухоплавателно средство в експлоатация са необходими преглед, регистрация и удостоверяване на летателната му годност (чл.19, ал.1 от ЗГВ). Техническото обслужване на въздухоплавателни средства е лицензионна дейност (чл.25, ал.1 от ЗГВ). Дължим е извод, че *въздухоплавателното средство не може да функционира без техническо обслужване*.

Съгласно чл.43 от ЗГВ въздухоплавателните средства излитат и кацат на

летища. Земите, върху които се намират съоръженията за навигация и управление на въздушното движение, които *обслужват* полети, свързани с международен и вътрешен обществен превоз, и технологично необходимите им терени са публична държавна собственост или частна собственост (чл.43а от ЗГВ). Т.е. на законодателя не е чужда идеята, че гражданското въздухоплаване, освен въздухоплавателни средства и летища, се нуждае от обслужване на средствата, за което са отредени „технологично необходимите им терени“.

Привръзката със ЗУТ не е чужда на данъчния закон (чл.10, ал.1 от ЗМДТ), както и Решение № 5739 от 31.05.2023 г. по адм. д. № 8854/2022 г., I отд. на ВАС. Ето защо, като помощен критерий и ориентир, може да се приеме отреждането на процесните имоти според приети по ЗУТ планове, напр.: за ремонт и линейно обслужване на самолети, за техническо обслужване на самолети, за движение и транспорт, за „Карго, кетеринг, обслужване на самолети и инженерни системи, трафопост и митница“, за „администрация, паркинги и обслужване“, „за карго, обслужване на самолетни паркинги“, „за карго, администрация, обслужване и паркинг“. Във връзка с многократно употребената при отреждането на имотите дума „обслужване“ съдът приема, че обслужването на самолети е функционално необходимо за осъществяване на въздушния транспорт, т.е. дейност, без която същият не може да функционира. Отреждане „за карго“ (за товари) е указание за дейност, присъщо свързана с превози, защото непосредствените нужди на въздушния транспорт са свързани не само с *превоз на пътници*, но и с обслужване на *багажи, товари и поща по въздух*.

По силата на чл.43, ал.2, т.1 от ЗГВ гражданските летища са летища за обществено ползване *за обслужване* на международни и вътрешни превози, за обслужване на търговски операции с въздухоплавателно средство и *други услуги, срещу заплащане*. Дължим е извод, че въздушният превоз е присъщо свързан с необходимост от обслужване и предоставяне и на други услуги, свързани с превоза на пътници, багаж, поща.

Съгласно чл.43б, ал.2 от ЗГВ по реда на Закона за концесиите и при условията на този закон за гражданските летища за обществено ползване - държавна собственост, може да се предостави и концесия за услуги за:

1. *обслужване на пътници и/или за обработка* на товари, багажи и поща, и/или *за извършване на съпътстваща дейност* в обособена част от летище, определена с влязъл в сила генерален план за развитие на летището, и/или
2. услуга, предоставяна на територията на летището, *извън дейностите по наземно обслужване по чл. 48д, ал. 3.*

Разпоредбата прави разлика между дейности по обслужване на пътници, обработка на товари, багажи и поща (т.1) и по съпътстващи дейности и услуги, *извън* дейностите по наземно обслужване (т.2), т.е. други *извън* наземното обслужване. Според решаващия състав на съда изложеното навежда на извод, че непосредственото функциониране на въздушния транспорт не може да се осъществява без наземно обслужване по чл.48д, ал.3 от ЗГВ. С други думи, без наземното обслужване по чл.48д, ал.3 от ЗГВ *въздушният транспорт не би могъл да функционира нормално, каквото е изискването на чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ.*

Съгласно чл.48д, ал.3 от ЗГВ лиценз за оператор по *наземно обслужване или самообслужване* се издава за всяка от следните *дейности* на съответното летище:

1. наземно администриране и надзор;
2. обслужване на пътници;
3. обработка на багажи;
4. обработка на товари и поща;
5. перонно обслужване на въздухоплатателни средства;
6. обслужване на въздухоплатателни средства;
7. обслужване на въздухоплатателни средства с горива и масла;
8. *техническо обслужване* на въздухоплатателни средства;
9. полетни операции и *администриране* на екипажите;
10. наземен транспорт;
11. обслужване на *бордния бюфет*.

Дължим е извод, че дейностите, посочени в чл.48д, ал.3 от ЗГВ могат да се използват при преценка дали предназначението на конкретен имот или неговото реално и фактическо използване са такива, без които въздушният транспорт не би могъл да функционира нормално и непосредствено.

Легално определение на "Наземно обслужване" се съдържа в т.18 от пар.3 на ДР на ЗГВ: *дейности*, извършвани в *охраняемите граници* на летище, свързани с *предполетно или следполетно обслужване* на въздухоплатателното средство.

Относими са и следните легални дефиниции по пар.3 от ДР на ЗГВ:

4. "Въздухоплаване" е *движението на въздухоплатателни средства, както и дейностите* и действията на лица, свързани с *осигуряването му* във въздуха и на земята.

Т.е. въздухоплаването е не само движение на въздухоплатателни средства, но и редица дейности, свързани с неговото осигуряване „по въздух и земя“ чрез използвания съюз „и“, указващ на кумулативност, т.е. без дейностите по осигуряване на въздухоплатателните средства и *на земята* функционирането на въздушния транспорт е невъзможно.

7. "Въздушно движение" означава всички въздухоплатателни средства в полет или *движещи се по маневрената площ на летище*.

13. "Летище" е определена част от земната или водната повърхност (*включително всички сгради, съоръжения и оборудване*), предназначена изцяло или частично за кацане, излитане и движение по тази повърхност на въздухоплатателни средства и *за обслужване на техните пътници, товари и поща*.

Легалното определение е показателно, че освен площ – като перони и писти, летището като част от въздухоплаването, включва сгради, съоръжения и оборудване, присъщо необходими за обслужване на въздухоплатателни средства и на техните пътници, товари и поща. Т.е. без тези сгради и съоръжения въздушният транспорт не може да функционира.

18. "Наземно обслужване" са дейности, извършвани в охраняемите граници на летище, свързани с *предполетно или следполетно обслужване* на въздухоплатателното средство.

Вече се посочи, че това определение категорично отразява пряката връзка

между въздухоплавателните средства и необходимостта от тяхното предполетно или следполетно *обслужване*. Затова съдът заема становище, че изброените дейности в чл.48д, ал.3 от ЗГВ са показателни за това, че без тях въздухоплавателните средства не могат да функционират, т.е. да осъществяват превоз на пътници, багаж и товари, тъй като се изисква тяхното „предполетно или следполетно обслужване“. Дължим е извод, че без дейностите по чл.48д, ал.3 от ЗГВ въздушният транспорт *не може да функционира по предназначение*. С други думи - независимо, че могат да се дефинират като „помощни“, без тези дейности *въздушният транспорт не би могъл да функционира нормално*.

28. "Съоръжение за излитане и кацане" е общ термин за означаване на пистата, пътеките за рулиране, перона, както и аеронавигационните средства на летище.

37. "Самообслужване" в летище за обществено ползване е налице, когато авиационен оператор си осигурява една или повече от дейностите по *наземно обслужване* по чл. 48д, ал. 3 *сам* или чрез нает от него оператор по наземно обслужване за нуждите на авиационния оператор, без да е допустимо предоставяне на услуги на трети страни от наетия оператор.

82. "Перон" е определена зона, в която се разполагат въздухоплавателни средства с цел качване или слизване на пътници, товарене или разтоварване на пощенски пратки или товари, зареждане с гориво, *паркиране или техническо обслужване*.

Последното легално определение също отразява пряката, непосредствена и най-близка връзка между въздухоплавателните средства и дейностите, необходими, за да функционира въздушният транспорт - товарене или разтоварване на пощенски пратки или товари, зареждане с гориво, *паркиране или техническо обслужване*. Последните две дейности, които ответникът намира за *косвени, вторични, спомагателни, тъй като се осъществяват на определен период*, са указание, че при изследване на „непосредствената връзка с експлоатационните нужди на въздушния транспорт“ не следва да се съобразява периодичността, през която се осъществява дадена дейност. След като това е дейност, без която наземното обслужване на въздухоплавателните средства по чл.48д, ал.3 от ЗГВ, не може да се осъществява, то съдът приема, че всички сгради, съоръжения и оборудване, в които се осъществяват тези дейности, пряко свързани с движението на пътници, багаж, товари и поща, попадат в основанието за освобождаване по чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ.

По изложените съображения съдът приема, че спорното освобождаване по чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ се отнася както до дейностите пряко свързани с превоз на пътници и товари *като кацане, излитане и движение* на въздухоплавателни средства, така и до тяхното *обслужване – на въздухоплавателните средства и на техните пътници, товари и поща*, тъй като това обслужване по дефиниция е част от разбирането за „въздушното движение" (като съвкупност от всички въздухоплавателни средства в полет или *движещи се по маневрената площ на летище*), за „летище“, включващо *сгради, съоръжения и оборудване*, предназначени освен за кацане, излитане и движение по тази повърхност на въздухоплавателни средства, така и за

тяхното обслужване, вкл. на техните пътници, товари и поща.

Това е така, защото *кацането, излитането и движението* на въздухоплавателни средства не е самоцел. То се осъществява с оглед на *обслужването на пътниците, товарите и пощата, свързани с полетите.* Ето защо, сградите и съоръженията, в които се осъществяват дейностите по техническо обслужване на самолети, карго обслужване (обслужване на товари), администрация, паркинг, съхранение на резервни части и приспособления за ремонт на обществения въздушен транспорт, обслужване на бюфета (чл.48д, ал.3, т.11 от ЗГВ) също подлежат на освобождаване по чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ.

В идентичен смисъл са поясненията на вещото лице Г., предоставени в о.с.з. на 14.06.2023 г. относно имотите, отдадени под наем на „DHL - Експрес България“ ЕООД – същите се използват непосредствено за оперативна дейност на транспорта, т.е. в тях не се извършва дейност по складиране, а дейност по движение на пратки и колети. За съда е въвн от съмнение, че тази дейност попада в предмета на освобождаване по чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ.

В основното си заключение от 06.06.2023 г. комплексната съдебна експертиза е дала мнение, че имотите, предоставени на „Луфтханза Техник София“ ООД и на „DHL - Експрес България“ ЕООД се използват непосредствено за експлоатационните нужди на обществения транспорт.

В о.с.з. на 14.06.2023 г. в.л. Г. детайлно пояснява защо имотът, отреден за логистична база на DHL се използва непосредствено за оперативната дейност на транспорта (л.256), както и, че този логистичен терминал не би могъл да се намира на друго място поради връзката му с охраняема зона на Летище София.

Във второ, допълнително заключение от 23.11.2023 г. вещото лице Г. изрично посочва три групи имоти, които намира за непосредствено свързани с транспортната дейност на въздушния транспорт, които се намират в оперативната зона за сигурност на Летище „София“: Логистична база на DHL, второстепенни улици и „Луфтханза Техник София“ ООД. Експертът е установил, че логистичната база е от вид транзитно преминаване и подготовка на товари за въздушен транспорт *без тяхното складиране.* В нея се извършва проверка за сигурност чрез технически средства и организацията за приемане и предаване на въздушни контейнери от логистична база към/от въздухоплавателно средство изисква местоположението на базата. КПП DHL е създадено за разпределение и контрол на постъпващите превозни средства на територията на логистичната база. Според съда, така описаните дейности могат да се отнесат към непосредствените транспортни нужди, както са именувани от самото вещо лице.

По-нататък, според второто допълнително заключение от 23.11.2023 г. „Луфтханза Техник София“ ООД упражнява дейността си на летище София по базово обслужване и боядисване на самолети. Приоритет в предмета на дейност на Дружеството е базово техническо обслужване, включително основен ремонт на корпуси на самолети. Допълнително, освен базова поддръжка и боядисване, дружеството предлага и предоставя *допълнителни* авиоинженерни услуги, както и свързаните с тях дейности, а именно - линейно обслужване, поддръжка и техническо обслужване на авио-оборудване, както и

да предлага и предоставя логистични, инженерни, развойни и спомагателни услуги на авиолинии, на други авио- оператори и/или доставчици на услуги в авиационната промишленост. Посочените обекти, отдадени на "Луфтханза Техник София" ООД, се намират в "Охраняеми граници" на летище София (терените, обхванати от периметрова ограда на летище за обществено ползване).

Според съда, така описаните дейности на „Луфтханза Техник София“ ООД могат да се отнесат, както към непосредствените транспортни дейности, така и към наземното обслужване по смисъла на чл.48д, ал.3 от ЗГВ.

Независимо от установените от вещото лице Г. различия в размерите на административните сгради на „Луфтханза Техник София“ ООД и на DHL, обслужващи Летище София, с тези на сравненото Летище на Франкфурт на Майн (о.с.з. на 01.12.2023 г.) вещото лице посочва, че един терминал не може да съществува без едно или две гишета за приемане на транспортни документи. Според съда, изложеното напълно съответства на възприетото от него тълкуване на освобождаването по чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ, а именно, че в имотите, които се използват непосредствено за „транспортни нужди“ на въздушния транспорт, следва да се включат и тези, в които се осъществяват и дейности по наземно обслужване по чл.48д, ал.3 от ЗГВ, тъй като без тях въздушният транспорт не може да функционира. Независимо, че новите, съвременни технологии позволяват част от административните дейности да се изпълняват с отдалечен достъп от логистичния терминал, обективен факт е, че на Летище София административните сгради, които обслужват непосредствено дейността на „Луфтханза Техник София“ ООД и на „DHL - Експрес България“ ЕООД се намират непосредствено в рамките на техните логистични бази. Според коректното пояснение на вещото лице Г., независимо, че терминът логистика присъства в учебната литература в последните 15-20 години, то дейността по транзитно преминаване на товари от едно превозно средство на друго е част от транспортната услуга, т.е. дейност, непосредствено свързана с транспортните нужди. Още повече, че в о.с.з. на 01.12.2023 г. вещото лице Г. разяснява динамиката в тълкуваните отношения, свързани с логистика, логистична и складова бази. За сравнение - релевантната норма на чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ е приета в значително отдалечен период от време, поради което не може да не се държи сметка на динамиката на съвременните отношения при тълкуването ѝ.

Според експерта, логистичната база на DHL на Летище София не разполага със складова база, а единствено с транспортни ленти, които безспорно са свързани с непосредствените нужди на въздушния превоз на товари и поща. Според съда, това правилно е дало основание на експерта да определи логичната база на DHL като 100 % за транспортни нужди. Поясненото от него релевантно приложение на чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ касае разликата между превоз и предаване на пратки, за които се приема, че е налице движение на товари, или обикновено складиране на товари, което няма връзка с тяхното движение. Подобно складиране е характерно за Сгради I, част от страдите в т.IX и т.XVII.3 от Приложение № 1 към заключение от 23.11.2023 г., за които вещото лице е приело, че не са свързани непосредствено с експлоатационни нужди на въздушния транспорт.

В заключение, съдът приема, че относимото обяснение за разликата между имоти, които се използват непосредствено за експлоатационните нужди на въздушния транспорт, и такива, които не отговарят на това изискване, се открива при сравнението между описанието и начина на ползване на имотите, посочени в таблица №1 и таблица № 2 от Приложение № 1 към основната експертиза от 06.06.2023 г. и тези, посочени в Приложение № 1 към допълнителната експертиза от 23.11.2023 г., а именно:

I. Сграда - свободно стоящ склад /хранилище за индустриални химикали/ с идентификатор 68134.709.506.36, поради привръзката ѝ със складова дейност не отговаря на изискването по чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ.

II. Административна града с идентификатор 68134.709.506.38, с РЗП 14 859,97 кв. м. с предназначение за ремонт и линейно *обслужване* на самолети, отдадена под наем на „Луфтханза Техник София“ ООД – свързана непосредствено с експлоатационни нужди на въздушния транспорт.

III. Логистична база и подземен паркинг, КПП и административна сграда на „DHL - Експрес България“ ЕООД - свързани непосредствено с експлоатационни нужди на въздушния транспорт.

IV. Второстепенни улици – освободени на основание чл.10, ал.2 от ЗМДТ.

V. Нов хангар – за поддръжка и ремонт на самолети, отдаден под наем на „Луфтханза Техник София“ ООД – свързан непосредствено с експлоатационни нужди на въздушния транспорт.

VI. Енергиен блок – спомагателна дейност не отговаря на изискването по чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ.

VII. Земя с идентификатор 68134.709.60, с площ 15 732,00 кв. м. – не се използва непосредствено за експлоатационни нужди на въздушния транспорт.

VIII. Земя с идентификатор 68134.709.24, с площ 11 776,00 кв. м. – не се използва непосредствено за експлоатационни нужди на въздушния транспорт.

IX, от т.1 до т.13, включително – спомагателни сгради, които не са свързани непосредствено с експлоатационни нужди на въздушния транспорт.

IX, т.14, 15 и 16 – хангари, свързани непосредствено с експлоатационни нужди на въздушния транспорт.

X. Земя - УПИ XLVII-18 с идентификатор 68134.709.485, с площ 480 кв. м., застроена със сграда чужда собственост на Air Sofia - не е свързана непосредствено с експлоатационни нужди на въздушния транспорт.

XI. Земя - УПИ XLIX-18 с идентификатор 68134.709.487, с площ 749 кв. м., застроена със сграда чужда собственост на Магазин „А.“ - не е свързана непосредствено с експлоатационни нужди на въздушния транспорт.

XII. Земя - УПИ LIX-59, с идентификатор 68134.709.59, с площ 4 002 кв. м., представляваща празен терен, за *свободно* паркиране – не е свързан непосредствено с експлоатационни нужди на въздушния транспорт.

XIII. Земя - УПИ XLIII-18, с идентификатор 68134.709.481, с площ 4 538 кв. м., застроена със сграда чужда собственост LCS - не е свързана непосредствено с експлоатационни нужди на въздушния транспорт.

XIV. Земя - УПИ XLV-18, с идентификатор 68134.709.483, с площ 3 488 кв. м., застроена със сграда чужда собственост на Air Sofia Kargo - не е свързана непосредствено с експлоатационни нужди на въздушния транспорт.

XV. Земя - УПИ XLIV-18, с идентификатор 68134.709.482, с обща площ 2 555

кв. м., *склад* – резервни части за самолети, поради привръзката ѝ с чисто складова дейност не отговаря на изискването по чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ.

XVI. Земя - УПИ XLVI-18, с идентификатор 68134.709.484, с площ 4 405,00 кв. м., застроена със сграда чужда собственост на Air Sofia Kargo - не е свързана непосредствено с експлоатационни нужди на въздушния транспорт.

XVII, т.1, т.2 и т.4 – УПИ LV-18, с идентификатор 68134.709.506, с площ 65 665 кв. м. и сграда - нов КПП с РЗП 200 кв. м., отдадени под наем на „Луфтханза Техник София“ ООД – свързан непосредствено с експлоатационни нужди на въздушния транспорт, с изключение на т.3 – склад, който поради привръзката му със складова дейност не отговаря на изискването по чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ.

По отношение на имотите, описани в т. XVIII - ПИ с идентификатор 68134.709.494, с площ 15 835 кв. м. и в т.XIX - ПИ с идентификатор 68134.709.495, с площ 12 837 кв. м., съдът приема, че отговарят на изискването по чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ, тъй като това са земя и сгради, отдадени под наем на „DHL - Експрес България“ ЕООД, които се използват непосредствено за експлоатационни нужди на въздушния транспорт. В този смисъл е основната експертиза от 06.06.2023 г. – заключителна част т.6 и т.9.

По изложените съображения, съдът приема за правилно посоченото в Приложение № 1 към експертиза от 23.11.2023 г. освобождаване от ДНИ на *всички имоти, посочени в син цвят, както и на тези по т.XVIII и т. XIX*. Съобразно изчисленията в Приложение № 1 на допълнителната експертиза за останалите имоти е дължим ДНИ общо в размер на **37 528.53 лв.** главница, ведно с припадащата се част от лихвите за забава в размер на **2944.88 лв.**

Над посочените суми РА следва да бъде отменен.

Цитираната от ответника съдебна практика по Решение № 13431 от 10.12.2015 г. по адм. д. № 3597/2015 г., VII отд. на ВАС, постановена по отношение на летище Бургас, касае *единичен* случай и не формира стабилна съдебна практика. Още повече, че с потвърденото решение на АС Бургас е отменен АУЗД относно данък за сградата на декларирания пътнически терминал и трафопост към пътническия терминал, тъй като в съдът е приел, че по отношение на тези недвижими имоти намира приложение изключението по чл. 24, ал. 1, т. 13 ЗМДТ, тъй като имотите се използват непосредствено за експлоатационни нужди на обществения въздухоплавателен транспорт.

Макар и да е разбираемо позоваването на ответника на разясненията, дадени в Писма на НАП № 08-Г-4 от 29.03.2010 г., № 3-2276 от 2.08.2011 г. и № 06-00-1 от 30.01.2013 г., те не могат изцяло да бъдат споделени. В тях липсва позоваване на специалната уредба по Закона за гражданското въздухоплаване, респ. не са отчетени посочените специфики на въздушното движение и въздухоплаване. Както посочва вещото лице Г. в о.с.з. на 01.12.2023 г. въздухоплавателните средства са особен вид транспортни средства. При установяване на авария, те не могат да излетят и да отидат до друг сервиз за ремонт, както автомобилите, а изчакват ред за освобождаване на авариен ремонт (л.435). По тази причина съдът не възприема доводите в посочените писма, че „ремонтът и поддръжката“ *специално на въздухоплавателните средства* са косвени дейности, т.е. такива, които не са непосредствено свързани с експлоатацията на транспорта. Напротив, от

анализа на относимата специална материалноправна уредба е дължим извод, че въздушният транспорт има съпътстващи дейности „по въздух и земя“, без които той не може да се осъществява, да бъде експлоатиран, да се използва непосредствено за целите му – за превоз на пътници, багаж, товари и поща.

II. Относно нежилищен имот - второстепенни улици с идентификатори 68134.709.496, 68134.709.497, 68134.709.498 и 68134.709.499, придобити по силата на Договор за доброволна делба с държавата от 29.06.2018 г., открита партида - 7221F113293, жалбоподателят навежда твърдения за приложение на чл.10, ал.2 от ЗМДТ. Ответникът намира същите са неоснователни, тъй като те не са част от републиканската и общинската пътни мрежи.

По силата на чл. 10, ал. 2 от ЗМДТ не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии.

Според приета по делото КСТЕ имоти с идентификатори 68134.709.496, 68134.709.497 и 68134.709.498 по действащия ПУП от 1999 г. са отредени за улична регулация и реално на място представляват асфалтирани улици със свободен достъп. Вещите лица са изразили становище, че за тези имоти - представляващи второстепенни, са изпълнени предпоставките по чл.10, ал.2 ЗМДТ, тъй като те представляват задънени, асфалтови улици.

Съдът намира изразеното от вещите лица техническо становище за съответно на правната норма, тъй като разпоредбата на чл.10, ал.2 от ЗМДТ не поставя изискване улиците да се част от републиканската и общинската пътни мрежи. Това е изискване единствено по отношение на пътищата.

Дължим е извод, че по отношение на тези имоти е налице допълнително основание за недължимост на ДНИ по чл.10, ал.2 от ЗМДТ.

III. Относно имот УПИ LV-18, с обща площ 65 665 кв.м.,находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, [улица], местност „Летищен комплекс-София“, кв. 2, с идентификатор - 68134.709.506 и открита партида - 7221F96150 жалбоподателят поддържа, че приходните органи неправилно са увеличили отчетната стойност на земята с отчетната стойност на съоръжението „**улична канализация**“ в размер на 484 136,73 лв., както и „**паркинг**“ в размер на 256 254,35 лв., тъй като тези две съоръжения нямат характер на недвижими имоти съгласно чл.10, ал.1 от ЗМДТ и не генерират битов отпадък.

Съгласно пар.1, т.17 от ДР на ЗМДТ "Отчетна стойност" е стойността при счетоводното завеждане на актива или обезценената/преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

Според пар.1, т.21 от ДР на ЗМДТ „Поземлени имоти“ са тези по смисъла на § 5, т. 2 от допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията - част от територията, включително и тази, която трайно е покрита с вода, определена с граници съобразно правото на собственост.

Според приета по делото комплексна съдебно-техническа експертиза (КСТЕ) уличната канализация, заведена в с/ка 204 "производствени машини и оборудване" (подсметка 2041), както и съоръжение паркинг, заведен в с/ка 203 "инвестиционни имоти" (подсметка 2032), са трайно прикрепени към поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.709.506 по КККР.

Улична канализация, заведена в с/ка 204 "производствени машини и оборудване" (подсметка 2041), както и съоръжение паркинг, заведен в с/ка 203 "инвестиционни имоти" (подсметка 2032) към поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.709.506 по КККР, представляват *подобрения* към имота, които *повишават стойността му*.

Отделните активи "улична канализация", "маневрираща зона за тежък трафик" и "паркинг" *не* биха могли да носят самостоятелно икономически изгоди за предприятието.

Съгласно т.7 от М. 16 цената на придобиване на отделен имот, машина и съоръжение се признава за актив само ако:

а) е вероятно предприятието да получи в бъдеще икономически изгоди, свързани с актива; и

б) цената на придобиване на актива може надеждно да бъде оценена.

Според КСТЕ стойността на извършените подобрения на качествените характеристики на земята - улична канализация, паркинг и маневриращата зона за тежък трафик, се отнасят към цената на придобиване на горесцитираните инвестиционни имоти, според т.17 на международния счетоводен стандарт (М.) 16.

В о.с.з. на 14.06.2023 г. вещото лице Г. пояснява, че разходите за въвеждане на актива в експлоатация или подобренията на неговите характеристики се уреждат от т.17 на М., като сумите, които са заплатени като разходи за въвеждане в експлоатация *се включват* в отчетната стойност. От счетоводна гледна точка, на земята като ДМА не се начисляват амортизации, защото тя не е амортизируема, но допълнително изградените нови съоръжения като трайно прикрепена канализация и асфалтова площадка, се амортизират. Те представляват нови съоръжения, а не реконструкция на имота. В о.с.з. на 14.06.2023 г. вещото лице Г. потвърждава, че тези съоръжения представляват подобрения към имота, които подлежат на предеклариране за целите на ЗМДТ, тъй като повишават неговата стойност.

Според второ, допълнително заключение от 23.11.2023 г., нежилишен имот земя и сграда - Поземлен имот УПИ LV-18, с идентификатор 68134.709.506, с обща площ 65 665 кв.м., е деклариран от жалбоподателя като земя с отчетна стойност 15 920 566,42 лева. Към отчетната стойност на земята е добавен паркинг на стойност 256 254.35 лв. и улична канализация на стойност от 484 136.73 лв., при което осчетната стойност на земята възлиза общо на 16 660 957.50 лв. Според вещото лице счетоводните записвания на процесите имоти на "България Ер Меинтенанс" ЕАД са направени при спазване на нормативните изисквания за водене на счетоводна отчетност на предприятията. Извършените подобрения „улична канализация“, „паркинг“ и „маневрираща зона за тежък трафик“, не носят самостоятелна икономическа полза на "България Ер Меинтенанс" ЕАД, така както носят записаните по отделни партии логистична база "DHL" и земя, върху която е изградена. Уличната канализация, паркингът и маневриращата зона за тежък трафик са трайно прикрепени към поземлен имот с идентификатор 68134.709.506 и ПИ с идеунтификатор 68134.709.495 по КККР, и представляват подобрения към имота, които повишават стойността му. Имотите не могат да съществуват функционално без тях.

Съдът намира, че стойността на тези подобрения следва да се включи в отчетната стойност на земята по смисъла на пар.1, т.17 от ДР на ЗМДТ, тъй като след счетоводното завеждане на актива следва да бъде съобразена и неговата обезценената/преоценената стойност.

Налице е и друг аргумент за включване на стойността на подобренията към стойността на имотите за данъчни цели. Съгласно чл.13, ал.1 от Приложение № 2 към ЗМДТ данъчната оценка на земите в строителните граници, вилните зони, застроените дворове (застроени места извън строителните граници) и на земите извън строителните граници (без земеделските земи) се определя въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър, корекционни коефициенти, площта и *данъчната стойност на подобренията*.

Съгласно чл.18, ал.1 и ал.2 от Приложение № 2 към ЗМДТ данъчната стойност на подобренията (ДП) е сума от оценките на отделните подобрения. Оценката на всяко едно подобрение се определя като произведение от количествената му характеристика и следните стойности:

1. за трайни луксозни настилки (без обикновените мозаични, бетонни и глинени и други плочи) за 1 кв.м - 35 лв.;
2. за масивни огради (тухлени, бетонни, метални, смесени) и подпорни стени за 1 кв.м (дължина по височина) - 8 лв.;
3. за спортни площадки с трайна настилка за 1 кв.м - 15 лв.;
4. за басейни, трайно прикрепени към земята, за 1 куб.м - 23 лв.;
5. за паркинги за обществено ползване за кв.м:
  - а) зелени и с нетрайни настилки - 8 лв.;
  - б) всички останали - 15 лв.

Нормативният акт също определя луксозните настилки и паркинга като подобрения към недвижимия имот, чиято стойност следва да се включи в данъчната му оценка за данъчни цели.

Приетата по делото КСТЕ също определя тези съобръжения като подобрения, които повишават неговата стойност, но не променят отчетната му стойност. Посочи се, че по силата на пар.1, т.17 от ДР на ЗМДТ при определяне на отчетната стойност се отчита и преоценената стойност на актива, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане.

Макар и принципно вярно да е твърдението в писмената защита на жалбоподателя от 05.02.2024 г., че земята не може да отчита натрупани амортизации, то коментираните активи "улична канализация", "маневрираща зона за тежък трафик" и "паркинг" имат характер на подобрения, които следва да се отчетат при формиране на отчетната стойност на имота.

Съвкупната преценка на така установените по делото обстоятелства навежда съда на извод за неоснователност на възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на РА в тази му част. Още повече, че за данъчни цели данните са взети от неговото счетоводство, а второто, допълнително заключение от 23.11.2023 г. потвърждава, че счетоводните записвания на процесните имоти на "България Ер Меинтенанс" ЕАД са направени при спазване на нормативните изисквания за водене на счетоводна отчетност на предприятията.

IV. Относно поземлен имот УПИ LVIII - 18, находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, [улица], местност „Летищен комплекс- София”,

кв. 2 . с площ 12 837 кв. м. и отчетна стойност 2 943 619, 50 лв., с идентификатор - 68134.709.495 и открита партия - 7221F96194, жалбоподателят твърди, че приходните органи неправилно са увеличили отчетната стойност на земята с отчетната стойност на съоръжението „маневрираща зона за тежък трафик” в размер на 1 438 889,40 лв., тъй като то няма характер на недвижим имот съгласно чл.10, ал.1 от ЗДМТ и не генерира битов отпадък.

Според приета по делото комплексна съдебно-техническа експертиза (КСТЕ) маневрираща зона за тежък трафик, заведена в с/ка 203 "инвестиционни имоти" (подсметка 2032), е трайно прикрепен към поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.709.495 по КККР. Маневрираща зона за тежък трафик, заведена в с/ка 203 "инвестиционни имоти" (подсметка 2032) към поземлен имот (ПИ) с идентификатор 68134.709.495 по КККР представляват подобрения към имота, които повишават стойността му.

Отделните активи "улична канализация", "маневриращата зона за тежък трафик" и "паркинг" не биха могли, да носят самостоятелно икономически изгоди за предприятието.

Според КСТЕ стойността на извършените подобрения на качествените характеристики на земите - улична канализация, паркинг и маневриращата зона за тежък трафик, се отнесят към цената на придобиване на горецитираните инвестиционни имоти, според т.17 на международния счетоводен стандарт (М.) 16.

Мотивите за неоснователност на това възражение на жалбоподателя са идентични с предходно изложените в раздел IV, поради което не следва да се преповтарят.

V. Относно незастроени недвижими имоти с идентификатори 68134.709.60 и 68134.709.24 по КККР жалбоподателят поддържа приложение на чл.71 от ЗМДТ, която разпоредба е относима към основанията за недължимост на ТБО.

Според приета по делото КСТЕ имот с идентификатор 68134.709.24 по КККР, към настоящия момент заедно с имот с идентификатор 68134.709.60, съставляват един общ имот с идентификатор 68134.709.528 по КККР с площ от 26 689 кв.м. Съгласно действащия подробен устройствен план, одобрен със Заповед №РД-09-50- 646/04.11.1999 г. на главния архитект на София , потвърдена с Решение №85 по Протокол №56/06.08.2003г. на СОС, ПИ с КИ 68134.709.528 е самостоятелно урегулиран и съставлява УПИ XVIII за „КОО“, кв.2 м."Летищен комплекс - София“. Имот с идентификатор 68134.709.528 е *застроен със сгради* 68134.709.528.1, 68134.709.528.2, 68134.709.528.3 и 68134.709.528.4 по КККР.

Вещите лица са установили, че имотите са отредени за комплексно обществено обслужване и не са с предназначение „за движение и транспорт“, както поддържа жалбоподателят.

Съгласно чл.71 от ЗМДТ (в относимата редакция ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.): Не се събира такса за:

1. услугата по чл. 62, т. 1 и дейността по третиране на битовите отпадъци - част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2, за имоти, които попадат в райони, в които тези услуги не се предоставят от общината;

2. услугата по чл. 62, т. 1 и дейността по третиране на битовите отпадъци - част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2, когато имотът е незастроен или не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец и ред, определени с наредбата по чл. 9, от задълженото лице до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота;

3. услугата по чл. 62, т. 1, когато задължените лица са сключили договор за обслужване с лица, получили регистрационен документ по Закона за управление на отпадъците за събиране и транспортиране на битовите отпадъци до съответните съоръжения и инсталации, и са декларирали по ред, определен с наредбата по чл. 9, това обстоятелство до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота.

Едва в писмената си защита от 09.10.2023 г. жалбоподателят уточнява, че възражението му касае чл.71, т.2 от ЗДМТ - част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2 (третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации), когато имотът е незастроен.

С оглед установеното от вещите лица застрояване на имота със сгради 68134.709.528.1, 68134.709.528.2, 68134.709.528.3 и 68134.709.528.4 по КККР съдът намира за неприложимо към тях основанието по чл.71, т.2 от ЗМДТ.

Имотите са придобити с Договор рег. № Д-ДС-15-0001/18.01.2021 г. Установява се от писмо на СО изх.№ СОА22-ТД26-11851/8 от 16.06.2023 г. (л.261-268), че подадените от жалбоподателя декларации по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО вх.№ СФИ21-ТД26-89 от 23.02.2021 г. и вх.№ СФИ21-ТД26-90 от 23.02.2021 г. за имоти с идентификатор 68134.709.24 и 68134.709.60, не са били подадени в срок, поради което не са процедурани. В този случай, ТБО се определя съгласно чл.26 от НОАМТЦУПСО - пропорционално в промили на база отчетната стойност на имотите.

VI. Относно правното основание за установяване на ТБО:

Съгласно чл.62 от МЗДТ (в относимата редакция ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г., която важи за всяко цитиране на закона) таксата за битови отпадъци (ТБО) се заплаща за извършваните от общината услуги по:

1. събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране;
2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации;
3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Видът на предлаганите услуги по чл. 62 на територията на общината, както и честотата на събиране и транспортиране на битовите отпадъци се определят със заповед на кмета на общината и се обявяват публично до 31 октомври на предходната година (чл.63, ал.2 от ЗМДТ).

Жалбоподателят поддържа нарушение на принципа по чл.67, ал.1 от ЗМДТ, според който размерът на ТБО за всяко задължено лице се определя за календарна година при спазване на принципа за понасяне на разходите от причинителя или притежателя на отпадъците. Следва да се държи сметка за систематичното място на разпоредбата и начина ѝ на приложение, уточнен в следващите норми на чл.67, ал.3-5 от ЗМДТ, според които размерът на таксата за единица основа се определя в левове за всяка календарна година и се приема с решението на общинския съвет по чл. 66, ал. 3, т. 2 за

одобряване на план-сметката. Количеството битови отпадъци е водеща основа за определяне на размера на таксата за битови отпадъци. Общинският съвет може да приеме основа или основи, различни от посочената в ал. 4, при условие че съществуват обективни обстоятелства, възпрепятстващи прилагането ѝ.

Спорният въпрос относно легалната възможност за определяне размера на ТБО според отчетната стойност на имотите е разрешен еднозначно и безпротиворечиво в националната съдебна практика (напр. Решение № 4333 от 06.04.2017 г. по адм. д. № 8005/2016 г., VII отд. на ВАС, Решение № 5538 от 08.06.2022 г. по адм. д. № 7906/2021 г., VIII отд. на ВАС, Решение № 11746 от 16.12.2022 г. по адм. д. № 2876/2022 Г., I отд. на ВАС, Решение № 1742 от 16.02.2023 г. по адм. д. № 6133/2022 г., I отд. на ВАС, Решение № 3913 от 11.04.2023 г. по адм. д. № 6888/2022 г., VIII отд. на ВАС и други). Това е така включително при съобразяване на съюзната такава.

С Решение на СЕС от 16 юли 2009 г. по преюдициално запитване по дело C-254/08 изрично е прието, че действащото общностно право *допуска* национална правна уредба, която предвижда такса за целите на финансирането на услуга по управление и обезвреждане на битовите отпадъци, която се изчислява *въз основа на предполагаемия обем* на отпадъците, създавани от ползвателите на услугата, а не въз основа на количеството на отпадъците, които те действително са произвели и предоставили за събиране, като националната юрисдикция следва да провери въз основа на представените ѝ конкретни данни от фактическа и правна страна дали оспорената пред нея такса за обезвреждането на вътрешните твърди битови отпадъци не води до положение, при което на определена категория притежатели се разпределят явно несъразмерни разходи спрямо обема или естеството на отпадъците, които те могат да произведат". В същото решение в т. 46 е разяснено, че "Що се отнася до финансирането на разходите за управление и обезвреждане на битовите отпадъци, доколкото това е услуга, колективно предоставяна на група "притежатели", по силата на член 15, буква а) от Директива 2006/12 държавите-членки са длъжни да гарантират, че по принцип всички ползватели на тази услуга в качеството им на "притежатели" по смисъла на член 1 от същата директива понасят колективно общия размер на разходите за обезвреждането на посочените отпадъци", като е прието, че при положение, че *"определянето на точния обем битови отпадъци, които се предават за събиране от всеки притежател", често е трудно, а и скъпо*, е допустимо *"използването на критерии, които се основават на производствения капацитет на притежателя"*, изчислен в зависимост от площта на ползваните от него недвижими имоти, както и от предназначението им, от една страна, и/или на естеството на произведените отпадъци, от друга, може да позволи да се изчислят разходите за обезвреждането на тези отпадъци и да се разпределят между отделните "притежатели", доколкото тези два параметъра могат да се отразят пряко на размера на посочените разходи" /т. 49 и т. 50/.

Не на последно място, в същото това решение на СЕС относно евентуална неравнопоставеност между физическите лица и "предприятията" е разяснено, че "принципът "замърсителят плаща" не е пречка държавите-членки - в

зависимост от категории ползватели, определени съгласно съответния им капацитет за произвеждане на битови отпадъци - да променят участието на всяка една от тези категории в общите разходи, необходими за финансирането на системата за управление и обезвреждане на битовите отпадъци."

Изрично е прието и в Решение на СЕС от 30 Март 2016 г. по дело C-335/16, че "Член 14 и член 15, параграф 1 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви трябва да се тълкуват в смисъл, че при действащото право на Съюза тези разпоредби допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, в която с оглед на финансирането на услуга по управление и обезвреждане на битови отпадъци се предвижда заплащане на цена, изчислена въз основа на предполагаемия натрупан обем на отпадъците от ползвателите на услугата, а не въз основа на действително генерираното и оставено за събиране от тях количество на отпадъците, и заплащане от ползвателите в качеството им на притежатели на отпадъците на допълнителна такса, предназначена за финансиране на необходими капиталови инвестиции за третирането на отпадъците, включително рециклирането им."

Приетият от Столичен общински съвет по силата на законовата делегация на чл.9 от ЗМДТ подзаконов нормативен акт – Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО), не е в противоречие с принципните законови положения, а урежда реда и начина за предоставяне на услугите. В този смисъл е Решение № 4979 от 10.05.2023 г. по адм. д. № 9040/2022 г., I отд. на ВАС.

По силата на чл.22 от НОАМТЦУПСО такса за битови отпадъци за нежилищни имоти на предприятията се определя:

1. според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване;
2. чрез пряко договаряне;
3. пропорционално в промили.

Т.е. водещо е изискването за определяне на ТБО според количеството на битовите отпадъци в съответствие с чл.67, ал.1 и ал.4 от ЗМДТ. За да може да се приложи това правило и съгласно чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО за определяне на ТБО за нежилищни имоти на предприятията, попадащи в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване по реда на чл. 22, т. 1, предприятията подават в срок от 1 октомври до 30 ноември на предходната година до кмета на Столична община чрез Дирекция "Икономика и търговска дейност" декларация по образец (Декларация № 1) в два екземпляра за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината.

Установява се от писмо на СО изх.№ СОА22-ТД26-11851/8 от 16.06.2023 г. (л.261-268), че подадени от жалбоподателя декларации по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО за имоти с идентификатор 68134.709.24 и 68134.709.60, не са били подадени в срок, поради което не са процедирани. При неспазване на установения ред за деклариране на количеството на битовите отпадъци,

логично е преминало към определяне на ТБО за тези имоти съгласно чл.22, т.3 от НОАМТЦУПСО – пропорционално в промили.

Според друго писмо на СО изх.№ СОА22-ДИ11-345/5 от 03.07.2023 г. (л.279 и сл.) подадени от жалбоподателя декларации по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО за част от процесните имоти са процедурани и въз основа на тях са разположени контейнери на [улица]– Терминал 1 на Летище София, в охраняема зона. Видно от приложенияте към писмото декларации по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО жалбоподателят е заявил за 2021 г. по един брой съдове – Бобър 1100 литра, с честота на извозване един път седмично (л.294-317). Конкретните места на разположение на контейнерите са посочени в Оперативен план за лятно улично почистване на район „С.“ за 2021 г. (л.287-292). Местата на поставяне на съдовете, техният вид и честота на извозване, се установяват и от констативни протоколи, подписани от представители на СО и на „България Ер Меинтенанс“ ЕАД (л.294-317).

Съдът приема, че в писмо на Столичен инспекторат рег. № ССИ23-ВК08-3958/3 от 28.08.2023 г. е допусната техническа грешка относно датата на подаване на декларациите по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО, тъй като към момента на издаването му не съществува дата „02.11.2023 г.“. Касае се за процесните декларации по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО, подадени от жалбоподателя на 02.11.2020 г. От писмото на Столичен инспекторат се установява, че на посочения адрес са поставени 10 броя контейнери за битови отпадъци, с честота на извозване 7 пъти седмично – в охраняемата зона на Летище София – Терминал 1. Съдовете се обслужват от специализирани автомобили на ДЗЗД „Грийн Партнърс – БКС“, които влизат вътре в охраняемата зона на Терминал 1 (л.330-331).

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че изнесената в писмата на Столичен инспекторат информация не следва да се кредитира, тъй като същите имат доказателствената сила на официален документ по смисъла на чл.179, ал.1 от ГПК. На следващо място, те съдържат обобщена информация от представени по делото подадени от жалбоподателя декларации по чл.23 и чл.24 от НОАМТЦУПСО и заповеди на Кмета на СО на основание чл. 24, ал.3 от НОАМТЦУПСО, т.е. съответстват на представените по делото писмени доказателства.

Въз основа на свидетелските показания по делото на св.М. Г. Й. съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя за липса на доказателства за конкретното място на поставяне на контейнерите. Свидетелката установява, че контейнерите, предоставени с декларации по чл.23 от НОАМТЦУПСО, се намират на Терминал 1 на Летище София, който, независимо, че е охраняема зона, се извозва като „ВИП адрес“ от ДЗЗД Грийн партнърс БКС. Според свидетелката, по всички декларации на „България Ер Мейнтенанс“ ЕАД съдовете се насочени към охраняемата зона на Терминал 1. След като при предоставяне на конкретния контейнер и подписване на протокол за това представител на жалбоподателя не е заявил, че желае контейнерът да бъде предоставен на конкретно място, то такова не се посочва в протокола. В противен случай се изпълнявало желанието на лицето за поставяне на контейнера на друго място. Възражението на жалбоподателя за липса на доказателства къде точно е поставен контейнерът е неоснователно

именно поради липса на данни да заявено от самото дружеството конкретно място за поставяне на съда да отпадъци.

Според св. Й. Столична община разполага със система, която чрез GPS проследяване предоставя възможност да се провери от къде минават камионите, респ. дали фирмата изпълнява реално дейността си. От Летището имало изискване тези контейнери да се извозват рано, поради което това се извършвало всеки ден, в между 05:30 и 06:00 часа. Извън охраняемата зона на летището също имало предоставени контейнери – общо 10 на брой, с извозване 7 пъти седмично. Различният брой предоставени контейнери и отчетени извозвания отбелязва с факта, че бройката се брои на извозване – на лицето е предоставен контейнер с извозване 1 път седмично, но той реално се извозва 7 пъти седмично, включително защото е предоставен и на други задължени лица (за което в закона не съществува забрана, конкретно за контейнера на [улица]).

По изложените съображения, при подадени в срок от жалбоподателя декларации по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО за част от процесните имоти (приложени са 15 подадени в срок на 02.11.2020 г. декларации – л.294-317) ТБО за услугата сметосъбиране и сметоизвозване за тези имоти следва да се определи съгласно чл.22, т.1, вр. чл.23, ал.3 от НОАМТЦУПСО – според количеството на битовите отпадъци съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване.

По силата на чл.23, ал.4 от НОАМТЦУПСО - освен таксата по ал. 3 предприятията заплащат и такса за услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в размер, пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите. Т.е. за тези имоти, при доказаност на предоставените услуги, се дължи ТБО за трите компонента по чл.62 и чл.66, ал.1 от ЗМДТ, определен в размерите по чл.23, ал.3 и ал.4 от от НОАМТЦУПСО.

Жалбоподателят представя Договор от 03.04.2019 г., с който „Луфтханза Техник София“ ООД е възложило на „АНЕС-96“ ООД извършването на услуги по транспортиране, временно съхранение, третиране, оползотворяване, рециклиране и/или обезвреждане / депониране на определени в договора видове отпадъци, посочени в Приложение № 1 и Приложение № 2. Съдът намира за основателно възражението на ответника, че данъчно задължено лице по смисъла на чл.11 от ЗМДТ е собственикът на имотите. Доколкото услугите по договора от 03.04.2019 г. са възложени от „Луфтханза Техник София“ ООД, същият е неотносим към облагането по ЗМДТ на жалбоподателя.

От друга страна, по силата на чл.24, ал.1 от НОАМТЦУПСО за определяне на ТБО за нежилищни имоти на предприятията чрез пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване, предприятията подават в срок от 1 октомври до 30 ноември на предходната година молба по образец до кмета на Столична община чрез Дирекция "Икономика и търговска дейност". Дължим е извод, че след като въз основа на Договора от 03.04.2019 г. правоимащото лице не е подало декларация по чл.24, ал.1 от НОАМТЦУПСО, респ. не е издадена заповед по чл.24, ал.3 от наредбата, то жалбоподателят не може да претендира за определяне на ТБО за тези имоти

съгласно чл.22, т.2 от НОАМТЦУПСО – чрез пряко договаряне.

При наличие на подадени в срок декларации по чл.24, ал.1 от НОАМТЦУПСО и издадена заповед по чл.24, ал.3 от НОАМТЦУПСО, е приложима чл.24, ал.6, вр. чл.19, ал.4 от наредбата - събира се такса за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в размер пропорционален в промили на отчетната стойност на имотите на предприятията, респ. на данъчната оценка на имотите на гражданите.

За останалите имоти е приложим чл.26, ал.1 от НОАМТЦУПСО - извън случаите на чл. 23 и чл. 24 ТБО за нежилищни имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетната стойност на имотите.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя за непредоставяне на услугите по чл.62 и чл.66, ал.1 от ЗМДТ. Не е спорно по делото, че съгласно Заповед №СОА20-РД-09-2734 на 30.10.2020 г. на кмета на СО за определяне на границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци за район „С.“ процесните имоти са включени в границите на предоставяне на услугите по чл.62, т.1 от ЗМДТ. Конкретното им предоставяне се установява от съдържащите се в административната преписка доказателства:

1. Писмо вх. № СФД22-ВК08-875 от 25.03.2022 г. на директора на Сторичен инспекторат с данни, че дейността по сметосъбиране и сметоизвозване в район „С.“ относно собствен на жалбоподателя имот с административен адрес в [населено място], Аерогара София, [улица] се осъществява от фирма „Грийн Пъртнърс БКС“ ДЗЗД, а дейностите по лятно и зимно почистване – съгласно утвърден оперативен график за 2021 г. също от фирма „Грийн Пъртнърс БКС“ ДЗЗД (л.1374-1375 от преписката).

2. Присъединено с протокол за присъединяване № СФД22-ВК66-392 от 21.04.2022 г. (л.1442 и сл. от преписката) Писмо на Директора на дирекция „Финанси“, изх.№СОА22-ВК66-1537/15.02.2022 г. относно извършени и разплатени разходи по бюджета на Столична община за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване за 2021 г. по концесионери, в частност за концесионера „Грийн Партнърс-БКС“ ДЗЗД, обслужващ район „С.“ (присъединен картон на разходите по обекти, параграфи и дейности)

3. Присъединено с протокол за присъединяване № СФД22-ВК66-392 от 21.04.2022 г. (л.1442 и сл. от преписката) Писмо на Директора на дирекция „Финанси“, изх.№СОА22-ВК66-1538/15.02.2022 г., относно извършени и разплатени разходи по бюджета на Столична община за обезвреждане на битови отпадъци в депа и други съоръжения и картон на разходите за 2021 г.

4. Договор №СО А20-ДГ55-129/02.03.2020 г. между ДЗЗД „Грийн Партнърс-БСК“ и Столична община (л.1460 и сл. от преписката).

5. Фактура №[ЕГН]/10.01.2022 г. за изплатени разходи от Столична община на ДЗЗД „Грийн Партнърс-БСК“ за м. Декември 2021 г. (л.1485 от преписката).

6. Акт за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи за м. декември 2021 г. (л.1486 и сл. от преписката).

7. Обобщен констативен протокол за м. декември 2021 г. (л.1490-1523 от преписката).

8. Ежедневни констативни протоколи за установяване на количествата на изпълнените и неизпълнените видове дейности 7 бр. м. декември 2021 г. (л.1497 и сл. от преписката).

9. Договор № СОА19-ДГ55-463/04.07.2019 г. между Столична община и „Чистота-Искър“ ЕАД с предмет – дейност по „Проект за закриване и рекултивация на сметоразтоварище – [населено място]“, чрез обезвреждане и оползотворяване“ (л.1524 и сл. от преписката).

10. Допълнително споразумение № СОА19-ДГ55-844 от 23.12.2019 г. към договора по т.9.

11. Допълнително споразумение №СОА20-ДГ56-1465 от 31.12.2020 г. към договора по т.9.

12. Фактура №[ЕГН] от 04.02.2021 г., издадена от „Софекострой“ ЕАД, месечен акт от 02.02.2021 г. : периода 01.01.2021 - 31.01.2021 г. за обезвреждане чрез депониране и оползотворяване на БО в Депо Долни Богров.

13. Фактура №[ЕГН] от 07.04.2021 г., издадена от „Софекострой“ ЕАД, заедно е Месечен акт от 02.04.2021 г. за периода 01.03.2021 - 31.03.2021 г. за обезвреждане чрез депониране и оползотворяване на БО в Депо Долни Богров.

14. Фактура №[ЕГН] от 02.07.2021 г., издадена от „Софекострой“ ЕАД , заедно с Месечен акт от 02.07.2021 г. за периода 01.06.2021 - 30.06.2021 г. за обезвреждане чрез депониране и оползотворяване на БО в Депо Долни Богров.

15. Фактура №[ЕГН] от 06.10.2021 г., издадена от „Софекострой“ ЕАД , заедно с Месечен акт от 05.10.2021 г. за периода 01.09.2021 г. - 30.09.2021 г. за обезвреждане чрез депониране и оползотворяване на БО в Депо Долни Богров.

16. Писмо рег. № СФД22-ВК66-83 от 02.02.2022 г. на директор на дирекция „Финанси“ на СО и приложения към него хлоници оборотни ведомости за *периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. относно услугите „сметосъбиране и сметоизвозване на БО“ и „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване“* (л.1449 и сл. от преписката).

По силата на чл.4, ал.4 от Закона за счетоводството регистърът е носител на хронологично систематизирана информация за стопански операции от първични и/или вторични счетоводни документи. Фактурата е първичен счетоводен документ по смисъла на чл.4, ал.2 от ЗСч. Независимо, че за целите на настоящето съдебно производство съдът намира, че следва да бъдат предоставени *първични счетоводни документи (фактури, актове за установяване и констативни протоколи)* за сторени от СО разходи по изпълнение на спорните услуги по чл.62 от ЗМДТ, съдът приема, че и въз основа на вторичната счетоводна информация, съдържаща се в представените хронологични оборотни ведомости, подписани от длъжностно лице при СО, могат да приемат за реално осъществени услугите по чл.62 от ЗМДТ за ревизираната 2021 г. От една страна, това доказателство не е оспорено от насрещната страна, респ. не е поискано събиране на първични счетоводни документи. От друга страна, хронологичната оборотна ведомост по аналитични нива 4010 „Задължения по доставчици“ относно ДЗЗД „Грийн Партнърс-БСК“ съдържа аналитична информация относно сторените от

Столична община разходи за визираните услуги за целия ревизиран период – от м.януари до м.декември 2021 г. и е надлежно подписана и заверена от служител на ответника. По-нататък, ноторно известно е и житейски логично, че услугите по чл.62 от ЗМДТ се осъществяват ежедневно, през всички сезони на годината на територията на Столична община, макар, че при съдебното оспорване на предоставянето на тези услуги, каквото е настоящето, *всички първични счетоводни документи (фактури, актове за установяване и констативни протоколи) следва да се съдържат в кориците на делото, а ако са обемни – да бъдат обект на експертно изследване.*

Съвкупната преценка на събраните по делото доказателства установява по категоричен начин начислени и изплатени разходи от бюджета на Столична община за услугите сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци, за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, както и за начислените и изплатени разходи от бюджета на СО за обезвреждането на битовите отпадъци в депа или други съоръжения.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че част от имотите не генерират битови отпадъци по смисъла на легалното определение по пар.1, т.7 от ДР на ЗМДТ, според което "Битови отпадъци" са тези, които се получават в резултат на жизнената дейност на хората по домовете, дворните места, в административните, социалните и други обществени сгради. Към тях се приравняват и отпадъците от търговските обекти, занаятчийските дейности, предприятията, обектите за отдих и забавление, когато нямат характер на опасни отпадъци и в същото време тяхното количество или състав няма да попречи на третирането им съвместно с битовите". Описанието на процесните имоти, дадено в Приложение № 1, таблица 1 и таблица 2, не навеждат на извод, че в тях *не се осъществява* жизнена дейност на хората по домове, дворни места, в административни, социални и други обществени сгради. Напротив, в значителната си част сградите са свързани непосредствено с експлоатационните нужди на обществения транспорт. Друга част от тях са спомагателни – складове или енергиен блок. Трети са отдадени под наем, но също генерират битов отпадък.

VII. Относно конкретните размери на публичните задължения на дружеството за **ТБО** съдът кредитира приета по делото тройна комплексна съдебно-техническа експертиза (КСТЕ) от 06.06.2023 г., с корекциите по вариант I и II от допълнителна експертиза от 18.09.2023 г., които потвърждават определения с РА размер на ТБО общо от **725 657.16 лв.** Изчисленията на втора допълнителна експертиза от 23.11.2023 г. съдът намира за неотнормирани предвид забраната по чл.160, ал.6 от ДОПК за изменение на акта във вреда на жалбоподателя.

След анализ на предоставените документи експертите са установили следните изчисления на **ТБО**:

1. Сграда - свободно стоящ склад /хранилище за индустриални химикали/ с идентификатор **68134.709.506.36**, находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, представляващ склад с разгъната застроена площ 253,98 кв.м., с предназначение *за ремонт и линейно обслужване на самолети.*

Съгласно Заповед №СОА20-РД-09-2734 от 30.10.2020 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл.63, ал.2 от ЗМДТ за 2021 г. за Район „С.“,

имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

За имота има издадена Заповед №СОА20-РД09-3631/26.11.2020 г. по чл.24, ал.1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги (НОАМТЦУПСО) за допускане на пряко договаряне за услугата „сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци“. Съгласно Решение №626 от 17.12.2020 г. на Столичен общински съвет за 2021 г. за нежилищни имоти на предприятия на основание чл.24, ал.6, във връзка с чл.26, ал.1 от НОАМТЦУПСО, е определен следния размер на ТБО и включва заплащането на следните услуги:

- 2,40 %о за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и
- 4,30 %о за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Въз основа на изложено ТБО за *последните две услуги* възлиза на **3269,92** лева.

2. Административна сграда с идентификатор **68134.709.506.38**, находяща се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, с разгъната застроена площ 14 859,97 кв.м. с предназначение за ремонт и линейно обслужване на самолети-офиси и работилници. Подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН]/07.02.2018 г., в която е деклариран обект - административна сграда 5 с разгъната застроена площ 14 859,97 кв.м., с отчетна стойност 27 846 244,33 лв.

За този имот е подадена декларация вх.№ СФИ20-ТД26-2279 от 02.11.2020г. по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО.

По вече изложените съображения съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не е предоставен съд за битови отпадъци – 1 брой 1100 литра с извозване 1 път седмично, както и, че имотът попада в охраняема зона, където не се допускат автомобили на СО, а събирането и извозването на отпадъци се осъществява от „Анес-96“ ООД. Установената с РА и потвърдена чрез комплексна и единична експертиза по делото ТБО в размер на **121 078.85 лв.** е дължима.

Размерът ѝ е определен, както следва:

-за един брой съд за една година при честота на извозването 1 път седмично - 1 340,00 лв;

- за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване: 27 846 244,33 x 4,30%о = 119 738,85 лв.

3. 80,429 идеални части от сгради с идентификатори **68134.709.495.2** и **68134.709.495.3**, находящи се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, състоящи се от *Логистична база и подземен паркинг DHL*, с разгъната застроена площ 7 619,57 кв.м., КПП DHL с разгъната застроена площ 30 кв.м. и Административна сграда DHL с разгъната застроена площ 2 551,21 кв.м.

Подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН]/15.01.2019 г., в която са декларирани 80,429 идеални части от обекти - Логистична база и подземен паркинг DHL, е разгъната застроена площ 7 619,57 кв.м., с отчетна стойност 6 903 576,36 лв., КПП DHL с разгъната застроена площ 30 кв.м., с отчетна стойност 250 002,65 лв. и Административна сграда DHL с разгъната застроена площ 2 551,21 кв.м., с отчетна стойност 3 912 995,83 лв.

В предоставените счетоводни документи и справки, имота е заведен в

аналитична оборотна ведомост на с/ка 203/2 „Сгради/инвестиционни имоти“ на "България Ер Меинтенанс" ЕАД, с отчетна стойност 11 066 574,84 лева (начално салдо) за отчетен период от 01.01.2021 до 31.12.2021 г., която отчетна стойност, съответства на посочената от "България Ер Меинтенанс" ЕАД в подадената декларация по чл.14 от ЗМДТ.

За този имот е подадена декларация вх.№ СФИ20-ТД26-2277 от 02.11.2020г. по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО.

По вече изложените съображения съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не е предоставен съд за битови отпадъци – 1 брой 1100 литра с извозване 1 път седмично, както и, че имотът попада в охраняема зона, където не се допускат автомобили на СО, а събирането и извозването на отпадъци се осъществява от „Анес-96“ ООД. Установената с РА и потвърдена чрез комплексна и единична експертиза по делото ТБО в размер на **48 927,27** е дължима.

Размерът ѝ е определен, както следва:

-за един брой съд за една година при честота на извозването 1 път седмично - 1 340,00 лв;

- за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване: 11 066 574,84 x 4,30‰ = 47 586,27 лв.

4. 80,4291% идеални части от имоти, находящи се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, е начин на ползване за второстепенна улица, е идентификатори 68134.709.496 с обща площ 5 234 кв.м., 68134.709.497 с обща площ 2 437 кв.м., 68134.709.498 с обща площ 210 кв. м., 68134.709.499 с обща площ 163 кв. м.

Подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН]/13.11.2018 г., в която е декларирана земя, с обща площ 6 469,72 кв. м. и с отчетна стойност 463 057,89 лв.

Имотът е собствен на жалбоподателя и съгласно Заповед №СОА20-РД-09-2734/30.10.2020 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл.63, ал.2 от ЗМДТ за 2021 г. за Район „С.“, попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

За имота има издадени Заповеди №СОА20-РД09-3625/26.11.2020 г., №СОА20-РД09-3626/26.11.2020 г., №СОА20-РД09-3627/26.11.2020 г., №СОА20-РД09-3628/26.11.2020 г. по чл.24, ал.1 от НОАМТЦУПСО за допускане на пряко договаряне за услугата „сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци“.

На основание чл.24, ал.6 от НОАМТЦУПСО за имота се дължи ТБО за компенентите за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. В този размер ТБО е определена в РА и потвърдена от КСТЕ, а именно: 2,40‰ за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и 4,30‰ за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, или общо в размер на **3102.49** лв., която сума е дължима.

5. Нов хангар 1 с идентификатор **68134.709.506** находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, с разгъната застроена площ 7 393 кв.м. и предназначение за техническо обслужване на самолети. Подадена

декларация по чл.14 от ЗМДТ е вх.№[ЕГН]/08.10.2018 г., в която е деклариран обект Нов хангар 1 с разгъната застроена площ 7 393 кв.м., е отчетна стойност 27 688 259,49 лв.

За този имот е подадена декларация вх.№ СФИ20-ТД26-2278 от 02.11.2020г. по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО.

По вече изложените съображения съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не е предоставен съд за битови отпадъци – 1 брой 1100 литра с извозване 1 път седмично, както и, че имотът попада в охраняема зона, където не се допускат автомобили на СО, я събирането и извозването на отпадъци се осъществява от „Анес-96“ ООД. Установената с РА и потвърдена чрез комплексна и единична експертиза по делото ТБО в размер на **120 399.52** лв. е дължима.

Размерът ѝ е определен, както следва:

- за един брой съд за една година при честота на извозването 1 път седмично
- 1 340,00 лв;

- за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване: 27 688 259,49 x 4,30‰=119 059,52 лв.

6. Енергиен блок и нови площадкови мрежи и съоръжения с идентификатор **68134.709.506.37**, находяща се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, с разгъната застроена площ 92,43 кв.м. с предназначение за техническо обслужване на самолети.

Подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН]/28.12.2018 г., в която е деклариран обект енергиен блок с разгъната застроена площ 92,43 кв.м., с отчетна стойност 1 177 324,71 лв.

Установената с РА и потвърдена чрез комплексна и единична експертиза по делото ТБО в размер на **11 773.25** лв. е дължима.

Размерът ѝ е определен, както следва:

Отчетна стойност 1 177 324,71 x 10‰ = 11 773,25 лева, в т.ч. услуги за заплащане, предвидени в чл.62 от ЗМДТ:

- за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци: 1 177 324,71 x 3,30‰ = 3 885,17 лв.;

- за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци: 1 177 324,71 x 2,40‰ = 2 825,58 лв.;

-за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване: 1 177 324,71 x 4,30‰ = 5 062,50 лв.

7. Поземлен имот с идентификатор 68134.709.60, находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, с обща площ 15 732,00 кв.м., с предназначение за друг поземлен имот, за движение и транспорт. Подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН]/16.02.2021 г., в която е декларирана земя, с обща площ 15 732,00 кв.м. и с отчетна стойност 3 669 481,42 лева.

По вече изложените съображения съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не са предоставени услугите по чл.62 от ЗМДТ, поради което установената с РА и потвърдена чрез комплексна и единична експертиза по делото ТБО в размер на **33 636.91** лв. е дължима.

8. Поземлен имот с идентификатор 68134.709.24, находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, с обща площ 11 776,00 кв. м., с предназначение за друг поземлен имот, за движение и транспорт. Подадена

декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН]/16.02.2021 г., в която е декларирана земя, с обща площ 11 776,00 кв. м. и с отчетна стойност 2 049 599,64 лв.

По вече изложените съображения съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не са предоставени услугите по чл.62 от ЗМДТ, поради което установената с РА и потвърдена чрез комплексна и единична експертиза по делото ТБО в размер на **18 788.00 лв.** е дължима.

9. Земя и сгради: Подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН]/16.04.2021 г., в която са декларирани сгради, с отчетна стойност 51 546 614,12 лв.

Подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН] от 16.04.2021 г., в която са декларирани сгради с отчетна стойност 51 546 614,12 лв.

В предоставените счетоводни документи и справки, сградите са заведени в аналитична оборотна ведомост на с/ка 203/1 „Сгради/недвижими имоти“ на "България Ер Меинтенанс" ЕАД, с отчетна стойност 4 356 220,80 лева, (начално салдо) и аналитична оборотна ведомост на с/ка 203/2 „Сгради/инвестиционни имоти“ на "България Ер Меинтенанс" ЕАД, с отчетна стойност 47 190 393,33 лева, (начално салдо) за отчетен период от 01.01.2021 до 31.12.2021 г., която отчетна стойност съответства на посочената от "България Ер Меинтенанс" ЕАД в подадената декларация по чл.14 от ЗМДТ.

За този имот е подадена декларация вх.№ СФИ20-ТД26-2280 от 02.11.2020г. по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО.

По вече изложените съображения съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не е предоставен съд за битови отпадъци – 1 брой 1100 литра с извозване 1 път седмично, както и, че имотът попада в охраняема зона, където не се допускат автомобили на СО, я събирането и извозването на отпадъци се осъществява от „Анес-96“ ООД. Установената с РА и потвърдена чрез комплексна и единична експертиза по делото ТБО в размер на **222 990.40 лв.** е дължима.

10. Поземлен имот УПИ XLVII-18 с идентификатор **68134.709.485**, находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, с обща площ 480 кв.м., с предназначение за администрация, паркинги и обслужване.

Подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН]/13.11.2018 г. в която е декларирана земя, с обща площ 480 кв.м. и с отчетна стойност 110 067,57 лева.

За този имот е подадена декларация по чл.24, ал.1 от НОАМТЦУПСО за допускане на пряко договаряне за услугата „сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци“, поради което и съгласно чл.24, ал.6 от НОАМТЦУПСО за него се дължи ТБО за компенентите за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. В този размер ТБО е определена в РА и потвърдена от КСТЕ, или общо в размер на **737.45 лв.**, в която част РА следва да бъде потвърден.

11. Поземлен имот УПИ XLIX-18 с идентификатор 68134.709.487, находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, с обща площ 749 кв.м., с предназначение „за администрация и обслужване“.

Подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН]/13.11.2018 г., в която е декларирана земя, с обща площ 749 кв. м. и с отчетна стойност 171 751,27 лв.

За този имот е подадена декларация по чл.24, ал.1 от НОАМТЦУПСО за допускане на пряко договаряне за услугата „сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци“, поради което и съгласно чл.24, ал.6 от НОАМТЦУПСО за него се дължи ТБО за компонентите за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. В този размер ТБО е определена в РА и потвърдена от КСТЕ, а или общо в размер на **1150.73** лв., в която част РА следва да бъде потвърден.

12. Поземлен имот УПИ LIX-59, с идентификатор 68134.709.59, находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, с обща площ 4 002 кв.м. , с предназначение „за карго, кетъринг, обслужване на самолети и инженерни системи, трафопост и паркинги“.

Подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН]/13.11.2018 г., в която е декларирана земя, с обща площ 4 002 кв.м. и с отчетна стойност 917 688,34 лв.

За този имот е подадена декларация по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО. По вече изложените съображения съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не е предоставен съд за битови отпадъци – 1 брой 1100 литра с извозване 1 път седмично, както и, че имотът попада в охраняема зона, където не се допускат автомобили на СО, а събирането и извозването на отпадъци се осъществява от „Анес-96“ ООД. Установената с РА и потвърдена чрез комплексна и единична експертиза по делото ТБО в размер на **5286.06** лв. е дължима.

13. Поземлен имот УПИ XLIII-18, с идентификатор 68134.709.481, находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, с обща площ 4 538 кв.м., с предназначение „за кетъринг, обслужване на самолети и инженерни системи“.

Подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН]/13.11.2018 г., в която е декларирана земя, с обща площ 4 538 кв.м. и с отчетна стойност 1 040 597,13 лева.

За този имот е подадена декларация вх.№ СФИ20-ТД26-2276 от 02.11.2020г. по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО.

По вече изложените съображения съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не е предоставен съд за битови отпадъци – 1 брой 1100 литра с извозване 1 път седмично, както и, че имотът попада в охраняема зона, където не се допускат автомобили на СО, а събирането и извозването на отпадъци се осъществява от „Анес-96“ ООД. Установената с РА и потвърдена чрез комплексна и единична експертиза по делото ТБО в размер на **5814.57** лв. е дължима.

14. Поземлен имот УПИ XLV-18, с идентификатор 68134.709.483, находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, с обща площ 3 488 кв. м., с предназначение „за карго, обслужване на самолетни паркинги“.

В предоставените счетоводни документи и справки, имота е заведен в аналитична оборотна ведомост на с/ка 201 „Земни/терени“ на "България Ер Меинтенанс" ЕАД, с отчетна стойност 799 824,32 лева (начално салдо) за отчетен период от 01.01.2021 до 31.12.2021 г., която отчетна стойност съответства на посочената от "България Ер Меинтенанс" ЕАД в подадената декларация по чл.14 от ЗМДТ.

За този имот е подадена декларация вх.№ СФИ20-ТД26-2272 от 02.11.2020г. по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО.

По вече изложените съображения съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не е предоставен съд за битови отпадъци – 1 брой 1100 литра с извозване 1 път седмично, както и, че имотът попада в охраняема зона, където не се допускат автомобили на СО, я събирането и извозването на отпадъци се осъществява от „Анес-96“ ООД. Установената с РА и потвърдена чрез комплексна и единична експертиза по делото ТБО в размер на **4779.24 лв.** е дължима.

15. Поземлен имот УПИ XLIV-18, с идентификатор 68134.709.482, находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, с обща площ 2 555 кв.м., с предназначение „за карго, кетъринг, обслужване на самолети и инженерни системи, трафопост и паркинги“

Подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН] от 13.11.2018 г., в която е декларирана земя, с обща площ 2 555 кв. м.ис отчетна стойност 585 880,49 лв. За този имот е подадена декларация вх.№ СФИ20-ТД26-2274 от 02.11.2020г. по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО.

По вече изложените съображения съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не е предоставен съд за битови отпадъци – 1 брой 1100 литра с извозване 1 път седмично, както и, че имотът попада в охраняема зона, където не се допускат автомобили на СО, я събирането и извозването на отпадъци се осъществява от „Анес-96“ ООД. Установената с РА и потвърдена чрез комплексна и единична експертиза по делото ТБО в размер на **3859.29 лв.** е дължима.

16. Поземлен имот УПИ XLVI-18, с идентификатор 68134.709.484, находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, с обща площ 4 405,00 кв. м., с предназначение „за карго, администрация, обслужване и паркинг“.

Подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН]/13.11.2018 г., в която е декларирана земя, с обща площ 4 405,00 кв.м. и с отчетна стойност 1 010 099,24 лева.

За този имот е подадена декларация вх.№ СФИ20-ТД26-2271 от 02.11.2020г. по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО.

По вече изложените съображения съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не е предоставен съд за битови отпадъци – 1 брой 1100 литра с извозване 1 път седмично, както и, че имотът попада в охраняема зона, където не се допускат автомобили на СО, я събирането и извозването на отпадъци се осъществява от „Анес-96“ ООД. Установената с РА и потвърдена чрез комплексна и единична експертиза по делото ТБО в размер на **5683.43 лв.** е дължима.

17. Поземлен имот УПИ LV-18, с идентификатор 68134.709.506, находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, с обща площ 65 665 кв. м., с предназначение „за карго, кетъринг, обслужване на самолети и инженерни системи, трафопост, паркинги“ и сграда- нов КПП с разгъната застроена площ 200,00 кв.м.

Подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН] от 25.01.2019 г., в която е декларирана земя, с обща площ 65 665 кв. м., със записани подобрения, с отчетна стойност 15 920 566,42 лева и сграда - нов КПП, с разгъната

застроена площ 200 кв.м. и отчетна стойност 990 741,73 лева.

За този имот е подадена декларация вх.№ СФИ20-ТД26-2270 от 02.11.2020 г. по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО.

По вече изложените съображения съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не е предоставен съд за битови отпадъци – 1 брой 1100 литра с извозване 1 път седмично, както и, че имотът попада в охраняема зона, където не се допускат автомобили на СО, я събирането и извозването на отпадъци се осъществява от „Анес-96“ ООД. Установената с РА и потвърдена чрез комплексна и единична експертиза по делото ТБО в размер на **77 242.30 лв.** е дължима.

18. Поземлен имот с идентификатор 68134.709.494, находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, с обща площ 15 835 кв.м., с предназначение „за карго, кетъринг, обслужване на самолети и инженерни системи, трафопост, паркинги“.

Подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН]/13.11.2018 г., в която е декларирана земя, с обща площ 15 835 кв.м. и с отчетна стойност 3 631 083,18 лева.

За този имот е подадена декларация вх.№ СФИ20-ТД26-2268 от 02.11.2020 г. по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО.

По вече изложените съображения съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не е предоставен съд за битови отпадъци – 1 брой 1100 литра с извозване 1 път седмично, както и, че имотът попада в охраняема зона, където не се допускат автомобили на СО, я събирането и извозването на отпадъци се осъществява от „Анес-96“ ООД. Установената с РА и потвърдена чрез комплексна и единична експертиза по делото ТБО в размер на **16 953.66 лв.** е дължима.

19. Поземлен имот с идентификатор 68134.709.495, находящ се в [населено място], район „С.“, Аерогара София, с обща площ 12 837 кв. м., с предназначение „за карго, кетъринг, обслужване на самолети и инженерни системи, трафопост, паркинги“.

Подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх.№[ЕГН]/13.11.2018 г., в която е декларирана земя, с обща площ 12 837 кв. м. с отчетна стойност 4 382 508,90 лв.

За този имот е подадена декларация вх.№ СФИ20-ТД26-2262 от 02.11.2020 г. по чл.23, ал.1 от НОАМТЦУПСО.

По вече изложените съображения съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не е предоставен съд за битови отпадъци – 1 брой 1100 литра с извозване 1 път седмично, както и, че имотът попада в охраняема зона, където не се допускат автомобили на СО, я събирането и извозването на отпадъци се осъществява от „Анес-96“ ООД. Установената с РА и потвърдена чрез комплексна и единична експертиза по делото ТБО в размер на **20 184.79 лв.** е дължима.

По изложените съображения РА следва да бъде потвърден изцяло в частта на установените задължения за ТБО общо в размер на **725 657.17 лв.**, ведно със съответните лихви за ТБО в размер на 22 705,98 лв.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че липви за забава се дължат едва след установяване на размера на главницата чрез РА.

Публичните задължения за ДНИ и ТБО следва да бъдат заплатени в сроковете, установени в материалноправната нормативна уредба, поради което и след изтичането им, неизпълнението на задължението е скрепено със задължение за лихва за забава.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК се държат разноски и на двете страни по спора. Жалбоподателят е сторил разноски по представен от него списък по чл.80 от ГПК, както следва: 50 лв. за държавна такса, 7867 лв. възнаграждения за вещи лица и 5715.00 лв. адвокатско възнаграждение по фактура № 130/13.06.2023 г., или общо в размер на 13 632 лв. Общият обжалваем интерес по делото е **1 063 451.44 лв.**, докато жалбата е уважена за сумата общо от 274 614.88 лв. При сторени от жалбоподателя разноски общо в размер на 13 632.00 лв. за уважената част от оспорването се дължат разноски в размер на 3520.20 лв.

Съдът намира, че размерът на юрисконсултското възнаграждение в полза на ответника следва да се определи съобразно редакцията на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения към момента на образуване на съдебното производство на 15.09.2022 г., тъй като към този момент жалбоподателят може да прецени евентуалният размер на съдебните си разноски, което от своя страна би го мотивирало да подаде или да не подава жалба. При отхвърляне на оспорването за сумата от 788 836.56 лв., дължимото юрисконсултско възнаграждение съгласно чл.8, ал.1, т.5 от Наредба № 1/2004 г. (ред. Д.в. бр.68/2020 г.) е 10 418.37 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – София град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „БЪЛГАРИЯ ЕР МЕИНТЕНАНС“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], район „С.“, Аерогара София, [улица], Ревизионен акт рег. № СФД22-РД77-65/10.06.2022 г. на органи по приходите - служители на Столична общинска администрация, потвърден с Решение № СОА22-РД28-28 от 19.08.2022 г. на кмета на Столична община, относно установени задължения и лихви за ДНИ за 2021 г. за разликата над **37 528.53 лв.** главница до установения с РА размер на ДНИ от 292 162,16 лв. и за разликата над **2944.88 лв.** – лихви за забава до установения с РА от 22 926,13 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БЪЛГАРИЯ ЕР МЕИНТЕНАНС“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], район „С.“, Аерогара София, [улица], срещу Ревизионен акт (РА) рег. № СФД22-РД77-65/10.06.2022 г. на органи по приходите - служители на Столична общинска администрация, потвърден с Решение № СОА22-РД28-28 от 19.08.2022 г. на кмета на Столична община, за сумата от **37 528.53 лв.** главница на ДНИ за 2021 г. и за сумата от **2944.88 лв.** – лихви за забава за ДНИ за 2021 г.

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО жалбата на „БЪЛГАРИЯ ЕР МЕИНТЕНАНС“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], район „С.“, Аерогара София, [улица], срещу Ревизионен акт (РА) рег. № СФД22-РД77-65/10.06.2022 г. на органи по приходите - служители на Столична

общинска администрация, потвърден с Решение № СОА22-РД28-28 от 19.08.2022 г. на кмета на Столична община (СО) в частта на установени задължения за ТБО и лихви за забава за 2021 г., както следва 725 657.17 лева и лихви ТБО в размер на 22 705,98 лв.

ОСЪЖДА „БЪЛГАРИЯ ЕР МЕИНТЕНАНС“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], район „С.“, Аерогара София, [улица], да заплати на Столична община, [населено място], [улица], на основание чл.161, ал.1 ДОПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 10 418.37 лв.

ОСЪЖДА Столична община, [населено място], [улица], да заплати на „БЪЛГАРИЯ ЕР МЕИНТЕНАНС“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], район „С.“, Аерогара София, [улица], на основание чл.161, ал.1 ДОПК сторените в производството разноски в размер на 3520.20 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: